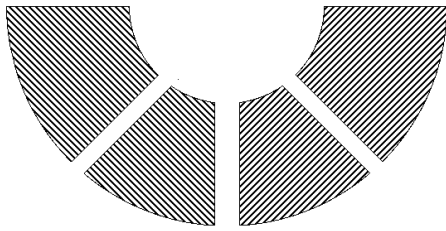

Provincie Oost-Vlaanderen

Debatten van de
provincieraadszitting

15 oktober 2002

Milieu, natuur en ruimtelijke ordening

MILIEU**P. 336 : HYGIËNE, MILIEU : ALGEMENE TUSSENKOMST I.V.M. HET AFVALBELEID****De heer Maes**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De complexiteit van de afvalproblematiek en het beheer van de afvalstroom, zoals transport, verwerking en financiële aspecten maken dat afvalbeleid een groeiend bovenlokaal karakter krijgt. Dit impliceert dat er voor de drie rechtstreeks verkozen overheidsniveaus, met name Vlaanderen, de provincie en de lokale besturen op korte termijn duidelijkheid moet komen over hun kerntaken.

Het kerntakendebat is een belangrijk onderwerp met een serieuze impact op het milieubeleid. De Vlaamse provincies zijn verheugd met de opdracht die zij in dit kader van het kerntakendebat inzake de eindverwerking van huishoudelijk afval hebben verkregen.

De periode waarin de provincies over deze verantwoordelijkheid zullen beschikken, zal eind 2005 of eind 2007 ingaan.

Wat de financiële aspecten betreft wordt voorgesteld dat investeringen in infrastructuur gezamenlijk door de Vlaamse overheid en de provincies gebeuren.

De uitvoering van het afvalstoffenbeleid zou volledig gefinancierd worden door de provincies. Dat betekent dat de provincies instaan voor het bepalen van en het innen van de betrokken belastingen en retributies. Het opvolgen met het oog op controle en bijsturing is een taak van de Vlaamse overheid voor wat de provincies betreft en voor de provincies voor wat de gemeenten betreft. De opvolging van de burgers en de KMO's is een verantwoordelijkheid van de gemeenten. Het vastleggen van de algemene principes van sensibilisatie, educatie, communicatie dient in gezamenlijk overleg tussen de drie bestuursniveaus te gebeuren, met inspraak van burgers en KMO's.

Mijn vragen zijn de volgende :

- wat is met name de visie van de deputatie omtrent deze recente wijzigingen binnen het afvalbeleid ?
- binnen welke termijn wil de provincie over deze verantwoordelijkheid beschikken ?
- Wat zijn de financiële aspecten voor de provincie ? Het zal ons waarschijnlijk nogal wat geld kosten ;
- hoe ziet de deputatie de samenwerking met de gemeenten ?

Dank u.

P. 336 : HYGIËNE, MILIEU : TUSSENKOMST I.V.M. DE MILIEUCONTRACTEN**De heer Stevenheydens**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De provincie voorziet via de 8ste directie een provinciale milieudienstverlening voor de Oost-Vlaamse gemeenten via een gratis helpdesk waar men terecht kan en via een uitgebreid vormingsaanbod. De provincie gaat er in haar eigen publicaties prat op dat zij haar dienstverlening het voorbije jaar gevoelig heeft uitgebreid. Zoals in de folder van de 8ste directie staat, fungeren de provincies als tussenschakel tussen het Vlaamse gewest en de gemeenten. Een groot deel van de provinciale milieudienstverlening is gratis. Maar onder meer de labo-analyse, het uitgebreid technisch-wetenschappelijk advies en de onderzoeken zijn dat niet.

De Oost-Vlaamse provinciale milieucontracten komen hieraan tegemoet en voorzien niet alleen een nauwe samenwerking, maar ook bepaalde financiële voordelen. Het milieubeleid zal de komende jaren voor de gemeenten nog belangrijker worden. Op de voorbereidende commissievergadering hebben wij tekst en uitleg gekregen over de begrotingscijfers van de 8ste directie. Uit deze cijfers blijkt dat er nog maar 19 van de 65 gemeenten een milieucontract met de provincie hebben aangegaan. Nochtans - zo werd ons medegedeeld - zouden er twee personeelsleden van de provincie met deze contracten bezig

DEBATTEN

zijn. Volgens de informatie die ons op de commissie verstrekt werd, zou Oost-Vlaanderen het minst aantal milieucontracten hebben afgesloten.

Ik had graag geweten wat de redenen hiervoor zijn ? Men heeft dit ongetwijfeld door het insturen van mijn tussenkomst kunnen onderzoeken.

Ik stel mij echter ook vragen over de wijze waarop men de vergelijking kan maken tussen de verschillende provincies. Ik heb het geprobeerd en ben er niet veel wijzer uit geworden.

De webstek van onze provincie geeft duidelijke informatie over de milieucontracten. Dat is een feit. Maar op de webpagina's van de andere provincies is er niets terug te vinden over de milieucontracten.

Navraag heeft mij geleerd dat men bijvoorbeeld in de provincie Antwerpen op een totaal andere manier werkt. Hoe kan men dan vergelijken dat wij het minst aantal milieucontracten hebben afgesloten ?

In Antwerpen is er bijvoorbeeld geen sprake van milieucontracten, maar van werkingsmodules voor verschillende onderdelen die met het gemeentelijke milieubeleid te maken hebben. In andere provincies, zowel in West-Vlaanderen, Brabant als Limburg, heb ik daar op de webstek niets over teruggevonden.

Onze provincie doet via de 8ste directie inspanningen om de gemeentelijke beleidsplannen op elkaar af te stemmen. De provincies zijn een tussenschakel tussen de gemeenten en het Vlaamse gewest. Hoe komt het dat het beleid van de provincies in Vlaanderen dan zo verschillend is ?

Dank u.

P. 338 : PROVINCIAAL CENTRUM VOOR MILIEUONDERZOEK (PCM) : VRAAG OM HET PCM IN TE SCHAKELEN BIJ DE COÖRDINATIE VAN DE ONDERZOEKEN NAAR DE SCHADELIJKHEID VAN STRALINGEN AFKOMSTIG VAN DE LUCHTMACHTINSTALLATIES TE GAVERE-SEMMERZAKE

De heer Van Hove

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Sinds de ingebruikname, medio augustus 2000, van de nieuwe radarinstallatie op de luchtmachtbasis te Gavere, deelgemeente Semmerzake, klagen de omwonenden steen en been over de permanente storingen aan hun elektrische huishoudtoestellen. Men kan het niet zo gek bedenken of het gebeurt wel eens. Met een frequentie die gelijk is aan de duur van een omwenteling van de nieuwe radar kan worden vastgesteld dat er zich storingen voordoen bij de werking van een aantal elektronische apparaten. Alle mensen van de woningen binnen een straal van enkele honderden meter kunnen er over meepraten. De televisies worden gestoord, de monitor van de computer, de wekkerradio, het gewone radiotoestel, de telefoonapparatuur, zonder bevel gaan dimlichten aan en uit, elektrische fornuizen gaan vanzelf aan de kook en andere toestanden.

Zoals gezegd lopen de storingen synchroon met de passage van de stralenbundel uitgezonden door een draaiende antenne. Om de tien seconden één omwenteling, synoniem van één storing. Aldus konden de diensten, die ter plaatse, en in opdracht van een aantal betrokkenen, onderzoek uitvoerden met zekerheid vaststellen dat de storingen afkomstig zijn van de nieuwe radarinstallatie, gemeenzaam Radome genoemd.

De Belgische luchtmacht ontkent de storingen niet. Zij bevestigen in diverse interviews en rapporten, waaraan zij graag hun medewerking verlenen, dat de problemen afkomstig zijn van de nieuwe radar. De luchtmacht heeft ter zake al een aantal provisoire maatregelen genomen om aan de hinder zoveel mogelijk te verhelpen, maar helaas tot op heden met weinig of geen resultaat.

De luchtmacht schakelde daarvoor gespecialiseerde firma's in, maar de storingen blijven de omgeving teisteren. En de ene dag zijn de storingen al iets erger dan de andere, dit naargelang de atmosferische omstandigheden.

Het juiste aantal gezinnen dat bijna dagelijks hinder ondervindt van deze storingen is niet bekend. Voornamelijk omdat tot op heden en om verklaarbare redenen niemand het initiatief nam om een actiegroep op te richten. Denk daarbij maar aan de mogelijke daling van de grondprijzen en de waarde van de woningen als het ongemak niet zou verdwijnen.

Toch lopen er bij mijn weten tientallen klachten bij de federale politie. Enkele burens hebben zich min of meer georganiseerd en hebben contact opgenomen met het gemeentebestuur van Gavere om mee te werken aan een oplossing. Het gemeentebestuur heeft bij een unanieme gemeenteraadsbeslissing het initiatief genomen om een advocaat aan te stellen, evenwel niet om een proces aan te spannen tegen de luchtmacht, maar om de jurist in kwestie een onderzoek te laten verrichten naar de opportuniteit van een rechtszaak.

Sommige collega's in de raad zullen zich uit vrij recente persberichten wellicht herinneren dat minister Flahaut daarop heeft gezegd en ermee heeft gedreigd de basis te Gavere-Semmerzake te zullen sluiten als de gemeente het ook maar aandurfde om een proces tegen het ministerie van Landsverdediging aan te spannen.

Die dreiging heeft blijkbaar voor een stuk meegespeeld in die bewuste gemeenteraadsbeslissing. Voorzichtigheidshalve vraagt de gemeente pas nu om een onderzoek naar de haalbaarheid van een rechtszaak te laten doen. Diverse elementen spelen daarin mee, want vergeet niet dat sociaal-economisch de luchtmachtbasis van Gavere van belang is voor de gemeente. Een gevoelige materie dus want de gemeente zit geprangd tussen het welzijn van 12 000 inwoners en de niet onbelangrijke tewerkstelling van ongeveer 350 militairen. Nu twijfel ik niet aan de kunde van de aangestelde raadsman, maar ik moet in de juridische wereld nog de eerste jurist tegenkomen die naast zijn drukke werkzaamheden terzelfder tijd stralingsdeskundige is. Dit kan er op wijzen dat de eerste stappen die door het gemeentebestuur werden ondernomen enkel zullen leiden tot een lange slepende procedure waarbij niemand effectief wordt geholpen op korte termijn.

Een heel wat complexer probleem - en dit is eigenlijk de kern van mijn tussenkomst - is natuurlijk om uit te zoeken in welke mate de omwonenden een gezondheidsrisico lopen door de blootstelling aan de straling van de radarinstallatie. Waar de hinder aan de elektronische apparatuur op termijn tot een milde vorm van razernij kan leiden, is de mogelijke - doch niet bewezen - schadelijkheid voor mens en dier het allergrootste probleem dat de mensen uit de omgeving vandaag bezig houdt en waar dringend uitsluitel moet over komen. Voor veel mensen is de maat vol en de ongerustheid wordt niet weggenomen.

Ik ga hier vandaag zeker de technische toer niet opgaan, want ik ben leek in die materie, maar de rapporten die naar aanleiding van de storingen werden opgesteld door enkele onderzoekers, waaronder de luchtmacht zelf, spreken op een bepaald moment over thermische en niet-thermische effecten. We onthouden daaruit dat de radarinstallatie te Gavere-Semmerzake een elektromagnetische straling uitzendt met een frequentie tussen de 1200 en de 1300 Mhz. De exacte frequenties blijven of zijn militair geheim. Men mag in zo'n geval stellen dat er geen opwarmingseffecten bij de mens worden veroorzaakt indien men deze waarden respecteert. Maar ik verwijs naar recente studies die werden uitgevoerd naar het effect van de GSM-stralingen die slechts 900 Mhz bedraagt. Sommige studies geven aan dat de straling ook bij lagere sterktes dan 900 Mhz een negatief effect zou hebben op de gezondheid en onder andere kanker zou veroorzaken. Daartegenover staan dan weer studies die de andere gaan tegenspreken en die stellen dat er geen verhoogd risico is.

Aldus blijft de onzekerheid bestaan bij de bevolking want : wie heeft uiteindelijk gelijk ? De mensen stellen zich ook nogal wat vragen over de toegestane normen. Vandaag laat het ministerie van Volksgezondheid een aantal normen toe, maar als Europa morgen nieuwe normen invoert, op basis van diverse onderzoeken, die aantonen dat de vorige normen te hoog liggen en schadelijk zijn voor mens en dier dan moet men die nieuwe normen invoeren, ze laten respecteren en daaruit zal dan blijken dat we vandaag wel met een probleem zitten. Ik verwijs daarbij naar de almaar evoluerende aanpassingen van allerlei normen voor het nitriet- en nitraatgehalte, de bemestingsnormen, de decibelnormen en misschien – wie weet – in de nabije toekomst de normen over de stralingen.

Concreet denk ik dat de provinciale overheid hier een specifieke rol kan spelen. Het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek kan de zaak coördineren. Er moeten een aantal bijkomende onderzoeken georganiseerd worden om de bevolking de absolute zekerheid te geven dat hun gezondheid niet in gevaar is. We moeten de Vlaamse Milieu- en Gezondheidsinspectie inschakelen die in samenwerking met het zojuist genoemd Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek de noodzakelijke onderzoeken doet. Daarnaast moet er aandacht besteed worden aan de oorzaak van de sterfgevallen bij burens en het luchtmacht personeel, dit binnen een periferie van pakweg één kilometer gespreid over een periode van de laatste tien jaar. Samen kunnen deze diensten, elk op hun niveau en vanuit hun specifieke opdracht en verantwoordelijkheid, nagaan of de volksgezondheid al dan niet in gevaar komt. Met de gezondheid van alle betrokkenen bedoel ik duidelijk het welzijn van de burens, maar ook die van het personeel van de luchtmachtbasis zelf. Maar finaal moet de provincie via het PCM optreden als neutraal coördinator en deze opdracht ligt vandaag min of meer in de handen van het gemeentebestuur van Gavere.

DEBATTEN

Ik wil absoluut niet denigrerend doen over de mogelijkheden van het gemeentebestuur, maar bij gebrek aan specifiek opgeleid personeel en materiaal kan een kleine gemeente, om het even dewelke dan in onze provincie, deze problematiek absoluut niet aan. De gemeente Gavere heeft een werkgroep opgericht met alle betrokkenen, maar veel van die mensen kunnen enkel toezien op het verloop van de procedure en verslag krijgen van metingen waarvan de modale burger absoluut geen jota begrijpt. Enige impact hebben zij niet. Die werkgroep is eigenlijk meer een doekje voor het bloeden. Zelf maak ik deel uit van deze "werkgroep", enerzijds namens onze fractie in de gemeenteraad maar ook omdat ik samen met mijn familie en mijn burens vlakbij deze installatie woon, namelijk op minder dan 100 meter. En het is menselijk, maar als onmiddellijk betrokkenen zijn ook wij zeer benieuwd naar de resultaten en naar de afloop van deze delicate kwestie.

Conclusie : de provincie beschikt over meer mogelijkheden dan een kleine gemeente. Ik vraag langs deze weg, Geachte Collega's, dat de provincie in dit dossier de nodige logistieke ondersteuning geeft, een coördinerende en adviserende rol op zich neemt, deze vervult en achteraf als onafhankelijke dienst rapportage uitbrengt aan alle betrokkenen.

De mensen wachten met ongeduld op enige actie.

Dank u.

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou maar een heel kleine correctie willen invoeren. Ik ga u niet op de grond van uw betoog aanvallen, maar er zit een klein technisch foutje in. Als u de frequentie van GSM-toestellen en radars bespreekt - het ene 900 Mhz, het andere 1200 tot 1300 Mhz - dan heeft dat niets te maken met de energie of de kracht daarvan en dus eventueel de schadelijke gevolgen. Er moet een klein foutje geslopen zijn in het technisch advies dat u heeft gekregen. De energie van een golf - of dat nu radar is of een elektromagnetische golf of gelijk welk soort golf - hangt af van de amplitude en heeft met de frequentie niets te maken. In een vorig leven was ik leraar wiskunde en natuurwetenschappen en ik herinner mij dat nog. Dank u.

P. 339 : MILIEU, OMGEVING, GELUIDSOVERLAST – SUBSIDIES VAN OVERHEDEN, CONCESSIONS, RISTORNO'S : HET STRATEGISCH PLAN LINKERSCHELDEOEVER

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het Strategisch Plan Linkerscheldeoever is reeds verschillende malen op de provincieraad ter sprake gekomen. Ik heb hierover op de raad van 13 februari van dit jaar nog geïnterpelleerd. De eerste gedeputeerde heeft toen uitvoerig geantwoord. In navolging van de drie eerder georganiseerde klankbordgroepvergaderingen zou men, wanneer de streefbeelden van de verschillende werkgroepen klaar zijn, opnieuw samenkomen met die klankbordgroep.

De eerste gedeputeerde heeft op de raad van 13 februari toegelicht dat men verwachtte dat de streefbeelden dit najaar klaar zouden zijn en dat er dan, conform de afspraken, opnieuw vergaderd zou worden. Ik wens te vernemen wat er dit najaar nog gepland wordt en hoe het voorziene bedrag van 65 000 EUR in de begroting zal aangewend worden. Ik heb de eerste twee vergaderingen van de klankbordgroep – dus nog voor ik deel uitmaakte van de provincieraad – bijgewoond. Ik heb reeds eerder mijn kritiek op de gebrekkige organisatie van deze eerste twee bijeenkomsten geformuleerd en ik wens dat vandaag nogmaals te doen, in de hoop dat we kunnen spreken van een volgende succesvolle bijeenkomst.

De eerste twee vergaderingen in 1998 en in 1999 – de derde heb ik niet kunnen bijwonen – waren voor mij niet meer dan een schaaamlap voor inspraak en informatie. Gedurende drie uren werden de aanwezigen bestookt met uiteenzettingen van sprekers. Teksten waren niet voorradig, de gehanteerde slides waren slecht zichtbaar en voor vragen was er op het einde van de bijeenkomst te weinig tijd.

Ik wil de deputatie en ook de heer gouverneur de aanbeveling geven om de volgende bijeenkomst goed voor te bereiden. Is het niet mogelijk om de lokale actoren, verenigingen en instanties reeds op voorhand in het bezit te stellen van de teksten die zullen behandeld worden of hen toch de mogelijkheid te geven van die teksten aan te vragen van zodra we de uitnodiging van de vergadering krijgen ?

Dan zouden wij deze teksten al kunnen lezen en een beter inzicht krijgen in een toch wel moeilijke problematiek met veel deelaspecten. Dit heeft ook het voordeel dat de uiteenzettingen van de verschillende sprekers op de volgende klankbordgroep kort kunnen worden gehouden en dat er veel meer aandacht en tijd aan de vragen van de aanwezigen kan besteed worden en dat er ook meer in de diepte kan gesproken worden op de verschillende deelaspecten van de hele problematiek.
Dank u.

P. 342 : DE KAAIHOEVE : ONDERSTEUNING NETWERKONTWIKKELING NATUUR- EN MILIEU-EDUCATIEVE PROJECTEN VAN DERDEN IN UITVOERING VAN HET PROVINCIAAL MILIEUBELEIDSPLAN : DE ONDERSTEUNING VAN NATUUREDCATIEVE PROJECTEN

Mevrouw Hillebrandt-Van Daele

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De vzw Durme legt bij het beheer van haar reservaten sterk de nadruk op het sociaal beheer, dit via een goed uitgebouwde natuureducatieve opvang van het publiek. In dit verband zijn volwaardige bezoekerscentra opgericht bij het Molsbroek te Lokeren en het Donkmeer te Overmere. Deze projecten, deze manier om de natuur te leren kennen en ermee om te gaan, hebben in onze huidige, verstedelijkte wereld, een hoge maatschappelijke waarde. Tot op heden is er voor deze bezoekerscentra echter geen enkele subsidiëring voorzien voor personeel of werking. Beide bezoekerscentra werden tot nu toe in leven gehouden met veel vrijwilligerswerk en door inschakeling van personeel met diverse wankele statuten.

De gemeentebesturen, zowel van Lokeren als van Berlare, hebben al een grote inspanning geleverd door het oprichten van de gebouwen en het verlenen van logistieke en materiële ondersteuning. Om deze bezoekerscentra op lange termijn degelijk te laten functioneren, is de steun vanwege de overheid - Vlaamse Overheid, provincie en gemeente - zowel voor een deel van de werkingskosten als voor het aanwerven van een degelijk educatief medewerker-coördinator noodzakelijk. Onder werkingskosten wordt verstaan : verwarming, verlichting, onderhoud, promotiefolders, telefoon, fax, bureeluitrusting, enz... De taken van een natuureducatief medewerker-coördinator zijn : vanzelfsprekend het leiden van natuureducatieve groepsbezoeken, het ontwerpen van natuurleerpaden en folders, de samenstelling van leskisten, de samenstelling van diareksen, enz.

Recent heeft het kabinet van de minister van Leefmilieu en Landbouw een besluit van de Vlaamse regering uitgewerkt voor de aanpassing van het BVR van 29 juni 1999 houdende de vaststelling van de voorwaarden tot erkenning van natuurresevaten en van terreinbeherende natuurverenigingen én houdende de toekenning van subsidies. Het is de bedoeling om dit gewijzigde besluit tegen 1 januari 2003 van kracht te laten gaan.

In dit huidig ontwerp-reservatenbesluit is nu een artikel 21 ingelast, waardoor de subsidiëring van bezoekerscentra, die aan bepaalde normen voldoen, mogelijk wordt. Naast een basistoelage van 25 000 EUR wordt een bijkomende subsidie toegekend met een maximum van 25 000 EUR. De Vlaamse Gemeenschap geeft 1 EUR voor elke euro die door de provinciale en gemeentelijke overheid wordt toegekend. Voor de vzw Durme betekent dit concreet dat het in stand houden van een degelijke werking grotendeels afhankelijk wordt van de gemeenten en de provincie. Mijn vraag aan het provinciebestuur is dan ook om de volwaardige bezoekerscentra van verenigingen zodanig te ondersteunen dat de voorziene steun van de Vlaamse gemeenschap optimaal kan benut worden, met dien verstande dat dit gekoppeld wordt aan een aantal bijkomende kwaliteitsnormen en resultaatsverbintenissen.

Op korte termijn verzoek ik de provincie een nominatieve betoelaging te voorzien zodat alvast de subsidiëring vanwege de Vlaamse gemeenschap volledig benut kan worden.

Op lange termijn zou het wenselijk zijn dat er een provinciaal reglement uitgewerkt wordt waarin de voorwaarden voor subsidiëring vastgelegd worden.

Graag vernam ik van de bestendige deputatie wat haar visie is omtrent de mogelijkheid tot invoering van een dergelijk reglement ?

Dank u.

DEBATTEN

P. 342 : REGIONALE LANDSCHAPPEN – TOEGESTANE SUBSIDIES : DE SUBSIDIES AAN GEMEENTEN TER ONDERSTEUNING VAN NATUURBELEID

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is meer een vaststelling omtrent het subsidiebeleid, een vergelijking tussen de subsidie voor aankoop van bossen, natuurgebied of ecologisch waardevol gebied en de subsidie die gaat naar het onderhoud van deze gebieden. Dikwijls geraakt men na aankoop in moeilijkheden aangaande het onderhoud. Waar ik voor pleit is dat de subsidie naar aankoop iets lager zou zijn zodat de drempel iets hoger ligt en dat de subsidie naar onderhoud toe iets hoger zou zijn. Het is toch van belang dat hetgeen er nu al is ook goed onderhouden wordt. Als ik naar mijn gemeente kijk, zie ik dat wij wat natuurgebieden hebben aangekocht. Momenteel zijn wij bezig met de overname van drevenstroken omdat wij zien dat dit verloren gaat en twee jaar terug hebben wij een ruilverkaveling nieuwe stijl cadeau gekregen van de Vlaamse Landmaatschappij. Maar dat was een cadeau waarbij men eerst eens slikte alvorens dank u te zeggen. Wij hebben bijna 5 000 straatbomen en meer dan 30 000 struiken en heesters gekregen, dit om u maar te vertellen dat het onderhoud daarvan niet van de poes is. Men zal misschien zeggen dat er subsidie mogelijk is via de convenanten die men afsluit, maar de subsidie naar onderhoud toe is meestal een forfaitair bedrag dat meestal opgesoupeerd is bij de opmaak van het beheersplan aangaande het onderhoud. Dit is gewoon een vaststelling die ik doe en die ik wil meegeven aan de bestendige deputatie. Dank u.

P. 342 : REGIONALE LANDSCHAPPEN – TOEGESTANE SUBSIDIES : VRAGEN BIJ HET REALISEREN VAN DE NATUURDOELSTELLING IN DE OOST-VLAAMSE REGIONALE LANDSCHAPPEN

De heer Van Autreve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Voor de werking van het Regionaal Landschap voorziet de deputatie twee maal 102 000 EUR, wat mijns inziens een fair bedrag is.

Wat is de belangrijkste doelstelling van een regionaal landschap ?

Dat is de bevordering en de promotie van het streekeigen karakter, de natuurrecreatie, de natuureducatie, het recreatief medegebruik, het natuurbehoud zoals het gedefinieerd is in het natuurbehouddecreet, het beheer, het herstel en de aanleg en ontwikkeling van kleine landschapselementen. Als lid van de algemene raad van het Regionaal Landschap Meetjesland heb ik een goede kijk op de werking van het regionaal landschap. Wat het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen betreft heb ik daar minder zicht op, maar de klanken die ik daar hoor zijn eerder positief. Over het Regionaal Landschap Meetjesland moeten we echter minder positief zijn. Met name aan het luik Natuur wordt mijns inziens tot op heden veel te weinig om niet te zeggen niets gedaan. Vooraf wil ik wel stellen dat het luik Natuureducatie en het werk van de landschaps animator van mij een positief rapport krijgt. Wat gebeurt er dan wel onder de noemer natuurbehoud en kleine landschapselementen ? Dat is een landschapswacht of een ploeg groenarbeiders en bosarbeiders, dat is een fruitboomactie en dat is de actie "De landbouwer als landschapsbouwer".

Laten we even teruggaan naar de ploeg groenarbeiders.

Dit is een tewerkstellingsproject waar een vijftal langdurig laaggeschoolde werklozen uit het Meetjesland de kans krijgen om gedurende één jaar werken uit te voeren onder leiding van een technisch inspecteur. In totaal gaat dat over 6 800 manuren. Iedereen is het erover eens dat ze goed werk leveren. Maar de vraag is of ze zinvol werk leveren voor het behoud van de natuur. Indien men het maaien van kerkwegels, het aanleggen van een ruitepad, het maaien van een jachthaven, het bewegwijzeren van wandelroutes en het maaien van een vliegveld als natuurbeheer beschouwt, kan men stellen dat ze nuttig werk leveren. Indien men echter, net als onze Agalev-fractie, ervan overtuigd is dat het natuurbehoud en het -beheer vertrekt vanuit een visie over natuur, moet men stellen dat het Regionaal Landschap Meetjesland weinig, zo niet niets, realiseert voor de natuur. Er is een gebrek aan inzicht en aan wil om iets te realiseren in het kader van natuurbehoud en -beheer. Wat we dringend nodig hebben is een medewerker-natuur. Iemand met terreinkennis en vooral iemand die voeling heeft met alles wat met natuurontwikkeling te maken heeft.

Aan de collega's provincieraadsleden van het Meetjesland wil ik een oproep doen om deze stem ook in hun eigen gemeente te laten weerklinken, want ik neem aan dat ook zij het beste voor hebben met hun gemeente op het vlak van natuur.

Verder wil ik de bestendige deputatie – en de provincie is toch de grootste geldschieter – vragen of zij bereid zijn om aan de raad van bestuur met aandrang de aanstelling van een medewerker-natuur te bepleiten. Indien dit niet gebeurt in 2003 vind ik dat we moeten snoeien hetzij aan de top, hetzij aan de wortels. Maar ik zou toch nog eens willen herhalen dat het bijzonder jammer zou zijn indien wij juist die mensen zouden verliezen die wel goed werk leveren.

Dank u.

P. 348 : PROVINCIAAL MILIEU- EN NATUURBELEIDSPLAN – PLANNEN EN STUDIES, AANSCHAFFINGSWAARDE : DE ORIËNTATIE VAN DE LAND- EN TUINBOUW IN DE RICHTING VAN DUURZAAMHEID EN EEN VERANTWOORD MILIEUBELEID

Mevrouw Claeysens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De landbouw kende enkele bewogen jaren. Nog maar pas bekomen op het vaste land van de BSE-crisis, brak in Engeland de mond- en klauwzeer uit. Ook Nederland en Frankrijk werden getroffen. Gelukkig kon België de ziekte buiten haar grenzen houden.

Dit alles heeft geleid tot een veel kritischere benadering vanwege de consument ten aanzien van zijn voedsel. In ons land is de daling van de vleesconsumptie nog beperkt gebleven in vergelijking met sommige buurlanden.

De vraag die steeds vaker wordt gesteld is : wat is de toekomst van de landbouw in Vlaanderen en in Europa ?

Het is duidelijk dat de landbouw voor een grote uitdaging staat opdat dergelijke voedselcrisissen in de toekomst zich niet meer voordoen.

Daarbij moet natuurlijk duidelijk gesteld dat de landbouwer niet volledig verantwoordelijk gesteld kan worden voor deze crisissen. De VLD blijft geloven dat de landbouw in ons land toekomst heeft. De sector staat voor meer dan louter voedselproductie. Om te overleven zal de land- en tuinbouw echter moeten werken binnen een maatschappelijk aanvaard draagvlak. Op vraag van de samenleving zal de Vlaamse landbouwer immers moeten boeren in een omgeving waarbij duurzaamheid vooropstaat. Dit wil zeggen dat, met respect voor volksgezondheid, milieu en dierenwelzijn, de landbouwers de mogelijkheid moet gegeven worden om hun bedrijf op een rendabele manier te beheren en te ontwikkelen. Een belangrijke troef in het realiseren van een kwalitatieve landbouw is de regionalisering van deze materie. Vlaanderen zal dus een grotere impact hebben op de implementatie van het Europees landbouwbeleid.

De VLD benadrukt de grondgebondenheid van de landbouw en ook de biologische landbouw, doch wenst ook de intensieve niet-gebonden landbouw niet uit het oog te verliezen. Deze laatste, die vooral de teelt van varkens en pluimvee inhoudt, kampt met aanzienlijke mestoverschotten. Nochtans neemt deze sector een belangrijk aandeel van de Vlaamse landbouwproductie voor zich.

Dit mest kan gedeeltelijk verspreid worden over landbouwgronden die voor de teelt van gewassen wordt gebruikt, maar dan blijft er nog steeds een aanzienlijk overschot. Mestverwerking is de enige oplossing die voorhanden is, vermits een afbouw van de veestapel tot een inkomensverlies van de betrokken boeren leidt. Dat mestverwerking echter niet zo vanzelfsprekend is bewijst het feit dat tot nu toe geen enkele procédé echt ingang heeft gevonden. Vooral de kostprijs van de verwerking blijkt een probleem te zijn. Toch zal er dringend een oplossing moeten gevonden worden opdat Vlaanderen aan de Europese nitraatrichtlijn kan voldoen.

Ook de provincie Oost-Vlaanderen draagt haar steentje bij : Zo geeft bijvoorbeeld Guy Depraetere een overzicht van de mestverwerking in Vlaanderen in de interessante brochure "Mestverwerking er is licht in de tunnel !", opgemaakt in het kader van OKAM een 5b-Meetjesland project. In de dertig pagina's tellende uiteenzetting belicht de auteur drie verschillende richtingen van mestverwerking : het gewoon scheiden van de mest, het effectief verwerken tot eventueel loosbaar water en het composteren. Het project werd ondertussen beëindigd, doch dit wil niet zeggen dat dit ook het einde zou betekenen van dit verhaal.

DEBATTEN

Zo zal elke boer actief op zoek moeten gaan welke oplossing het best past voor zijn specifiek bedrijf. In het milieubeleidsplan Oost-Vlaanderen, doelgroepenbeleid "Landbouw", stelt men duidelijk dat het provinciale beleid steunt op de oriëntatie van de land- en tuinbouw in de richting van duurzaamheid en een verantwoord milieubeleid.

Mijn vraag aan de gedeputeerde bevoegd voor Milieu is : welke initiatieven zal de dienst milieu dan ook nemen om tot een geïntegreerd landbouwbeleid te komen ?

Dank u.

P. 348 : PROVINCIAAL MILIEU- EN NATUURBELEIDSPLAN – AANSCHAF BOSSEN : VRAGEN OVER HET BESCHIKBARE BUDGET VOOR EN DE SNELHEID VAN AANKOPEN VAN ECOLOGISCH WAARDEVOLLE GEBIEDEN

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het budget dat in de begroting voorzien is onder de naam "Aanschaf bossen" is bedoeld om ecologisch waardevolle gebieden aan te kopen. In het voorstel van begroting 2003 is voor deze aankopen een budget van 745 000 EUR voorzien. Hiermee voorzien we voort het 'basisbedrag', zoals sedert 2000 in de begroting wordt voorzien in uitvoering van het provinciaal milieubeleidsplan. Voor 2002 was uitzonderlijk het budget opgetrokken tot 1 265 000 EUR, dit omdat de deputatie van oordeel was dat er zich in 2002 een aantal interessante mogelijkheden tot aankoop van ecologisch waardevolle gebieden voordeden. De aankoop van het Kloosterbos in Wachetebeke van 90 hectare en de aankoop van 13 hectare te bebossen gronden rond Het Leen zijn hiervan de twee belangrijkste dossiers. Maar deze budgetverhoging voor 2002 was zeker ook mee ingegeven door het feit dat in 2001 het geld niet was opgebruikt en dus kon doorgeschoven worden. Want ook in 2001 zaten het Kloosterbos en Het Leen reeds in de pijplijn, toen niet gerealiseerd en dan doorgeschoven naar 2002. Maar ook dit jaar is er nog niets gerealiseerd van deze aankopen. Het budget van 2002 is nog ongebruikt. Niet omdat er geen voorstellen en dossiers voorliggen, maar omdat in de praktijk een aankoopdossier op vlak van natuur in deze provincie tergend langzaam gaat.

Het is dan ook meer dan dringend nodig dat de deputatie de 8e directie, die heel wat voorstellen tot aankoop van ecologisch waardevolle gebieden uitwerkt, en de 3e directie, die effectief de aankopen moet realiseren, rond de tafel brengt, een aantal prioritaire aankopen vastlegt en erover waakt dat er op korte termijn vooruitgang wordt geboekt in deze dossiers. U voert trouwens ook geen motiverend personeelsbeleid door mensen dossiers te laten uitwerken die dan jaren op de plank blijven liggen. Het wordt trouwens tijd dat de provincie nog eens een bosproject realiseert, want het lijstje van provinciale inspanningen van de laatste vijf jaar om bossen aan te kopen of om te bebossen gronden te kopen, is erg kort.

In 1998 heeft de provincie 12 hectare bos, palend aan Het Leen, aangekocht. Dit is alles van bosaankopen op vijf jaar tijd. En hebben we gronden gekocht om te bebossen ? Ja, dat hebben we gedaan. Meer bepaald 1,95 hectare. 1,3 hectare van het Gentbos en 0,65 hectare in de Roommaker. Totale aankoop van grond en van bosgoed : 1 650 000 BEF. Dat is alles op 5 jaar tijd.

Een extra provinciale inspanning op dit terrein is dan ook logisch. Als we dan zien dat de plannen voor natuurverwerving van 2001 doorschuiven naar 2002 en ook naar 2003 zullen doorgeschoven worden, is er een probleem.

Op dat moment kunnen we echt niet terugvallen op het basisbedrag voor de aankoop van ecologisch waardevolle gebieden. Het verhoogde budget van 2002 dienen we dan ook aan te houden in 2003.

Anders kunnen de aankopen die al jaren gepland zijn ook in 2003 niet doorgaan.

Het budget doortrekken naar 2003 of niet doortrekken naar 2003 betekent in de praktijk de beleidskeuze om de reeds jaren geplande dossiers niet te realiseren. Ik ga ervan uit dat dit niet de optie is van de bestendige deputatie.

Laat ons in 2003 maar effectief het Kloosterbos aankopen, de 13 hectare te bebossen gronden rond Het Leen verwerven en het fort van Haasdonk voor de volle 20 hectare aan het provinciaal patrimonium toevoegen.

Indien we als provincie en streekbestuur een rol willen spelen in het vrijwaren van de natuurwaarden in onze provincie, zullen we effectief inspanningen moeten leveren om ecologisch waardevolle gebieden aan te kopen en te beheren. Een budget voor deze aankopen van 1 265 000 EUR, zoals voorzien in 2002, is dan ook voor 2003 essentieel.

Wij kiezen ervoor om in 2003 op vlak van de natuur effectief een stap vooruit te zetten. Wij hopen dat de bestendige deputatie ons daarin volgt.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat het de eerste keer is dat er 12 tussenkomsten waren in verband met milieu, natuur en ruimtelijke ordening. Dat is een bewijs dat over de partijgrenzen heen het milieubeleid belangrijker en interessanter is geworden. Ik denk dat het in die richting mag gaan en dat het niet meer het monopolie is van één of welbepaalde partij.

Wat de tussenkomsten van collega Maes en collega De Meerleer betreft zou ik deze willen bundelen omdat het uiteindelijk over hetzelfde gaat, namelijk bemerkingen en vragen betreffende de wijziging van het afvalbeleid in de nabije toekomst.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, er is, naar aanleiding van een recente principiële beslissing vanwege de Vlaamse regering in het kader van het aan gang zijnde kerntakendebat, nogal wat te doen rond een mogelijke herschikking van het takenpakket van de verschillende overheden rond de invulling van het afvalstoffenbeleid.

Als uitgangspunt moet hoe dan ook worden gesteld dat de algemene basisopdracht van de overheid, en in het bijzonder inzake afvalstoffenbeleid, het optimaal uitbouwen is van de dienstverlening in Vlaanderen, dus ook in Oost-Vlaanderen, en naar de Oost-Vlaamse burger en bedrijven, de bevolking en de ondernemingen toe. Hiervoor moeten alle betrokkenen in nauwe samenwerking een beleid voeren dat streeft naar een maximale eco-efficiëntie : het bieden van duurzame ecologische oplossingen met in het achterhoofd de wetenschap dat de bedrijven en de burger uiteindelijk opdraaien voor de kosten én dat te hoge kosten ontwijkgedrag in de hand werken en de ecologische winst kunnen beknotten.

De complexiteit van de afvalproblematiek en het beheer van de afvalstromen -transport, bewerking, verwerking, financiële aspecten - maken dat het afvalbeleid een groeiend bovenlokaal karakter krijgt. In het ontwerp van het Huishoudelijk Afvalstoffenplan 2003-2007 werd het voorstel van takenverdeling inzake huishoudelijke afvalstoffen toegewezen.

De Vlaamse delegatie van het Politiek Coördinatiecomité – en dat is het hoogste beslissingsorgaan in het kerntakendebat, waarvan naast de minister-president een aantal andere ministers, ook de VVSG en de VVP deel uitmaken – is op 9 juli 2002 samengekomen en het voorstel van de Vlaamse delegatie is een overname uit het zagezegde Zomerakkoord van de Vlaamse regering.

Op dat Politiek Coördinatiecomité van 9 juli 2002 en ook in aanwezigheid van minister Dua stelde de Vlaamse delegatie volgende taakverdeling met betrekking tot het afvalstoffenbeheer voor, zijnde : sturing door Vlaanderen, preventie, inzameling en sensibilisering door de gemeenten, coördinatie en organisatie van de eindverwerking door de provincies.

Collega's, met het oog op de nieuwe voorgestelde taak stelt men in actie 3 van het ontwerp van het Afvalstoffenplan het volgende : "Daarom moet tijdens deze plantperiode de piste voorbereid worden dat de provincies de taak van de organisatie en de coördinatie van de eindverwerking van afval overnemen van de gemeenten. De provincies krijgen uiterlijk tegen 2007 de volledige bevoegdheid inzake coördinatie en organisatie van de eindverwerking van afval, weliswaar binnen het kader van de algemene beleidsbepaling van een sturing door het Vlaams gewest zoals dat nu ook het geval is. Hiertoe zal artikel 16 § 6 van het afvalstoffendecreet worden aangepast."

Collega's, wij moeten beseffen dat deze ingrijpende verandering met het oog op het Afvalstoffenplan, dat in 2008 zal ingaan, de nodige voorbereidende werkzaamheden zullen vergen. Het operationaliseren van deze overstap zal van de provincie een enorme investering, niet alleen in knowhow, maar ook in de nodige sturingsmechanismen en eventueel eindverwerkingsinstallaties vergen. Denken we maar aan de juridische structuren, samenwerkingsafspraken, exploitatie van de eindverwerkingsinstallaties, financiering, verwerkingstarieven, belastingen en retributies.

DEBATTEN

Het is evident dat, willen de provincies deze taakstellingen behoorlijk kunnen opnemen, er een aantal randvoorwaarden moeten worden ingevuld. Binnen de VVP is daarover een memorandumtekst gepubliceerd die ik hier niet zal herhalen maar die, indien u dit wenst, ter beschikking kan worden gesteld.

Zo wordt gesteld dat binnen de globale Vlaamse sturing er voor de provincies wel voldoende beleidsruimte, zijnde sturingsmogelijkheid moet kunnen blijven om omwille van de kenmerken van de bepaalde regio's verdere verfijningen aan te brengen, zoals bijvoorbeeld de steden versus landelijke gebieden.

De nieuwe taakstelling van de provincies veronderstelt tevens dat zij over voldoende financiële instrumenten zullen moeten kunnen beschikken om deze coördinatie te kunnen verzekeren. Conform de filosofie van het kerntakendebat dient een verschuiving van taken dan ook gepaard te gaan met de overdracht van de nodige middelen. We zijn er ons van bewust dat wij deze taak goed moeten kunnen opnemen, we zelf ook de nodige middelen en personeel zullen moeten aantrekken. Toch zullen de provincies de nodige middelen moeten inschatten.

Vandaag is dat zeer moeilijk.

Daarom is er ook binnen de VVP, samen met de vijf gedeputeerden bevoegd voor het Leefmilieu binnen Vlaanderen, afgesproken om, nadat een definitieve besluitvorming zal zijn genomen, gezamenlijk een uitgebreid onderzoek te ontwikkelen naar de gevolgen, behoeften inzake afvalstoffenbeleid zodat wij zowel technisch als bestuurlijk de juiste investeringen kunnen doen. Uiteraard zal dit pas kunnen gebeuren nadat een definitief standpunt zal zijn ingenomen.

Ik hoop dat de beslissingen die in het Zomerakkoord van de Vlaamse regering zijn genomen - en dat past volledig past in de vraagstelling van de collega's De Meerleer en Maes - worden uitgevoerd. Spijtig moeten wij vaststellen dat op dit ogenblik nogal harde actie gevoerd wordt vanuit een welbepaalde vereniging, zijnde de VVSG die dit alles in vraag stelt. Zij stelt dat de provincies daar niet over de knowhow, de nodige middelen beschikken en onvoldoende bekwaam zijn om die nieuwe taak in te vullen.

Ik richt mij vandaag dan ook tot de collega's die ook in de gemeentebesturen een belangrijke opdracht te vervullen hebben om eens na te denken omtrent deze aangelegenheid.

Als deze beslissing van de Vlaamse regering wordt uitgevoerd en de coördinatie en de eindverwerking wordt overgedragen naar de provincies, is dit niet onbelangrijk en in het voordeel van de gemeenten. De factuur zal uiteindelijk doorgeschoven worden naar de provincie en naar de burger uiteraard.

Dit is niet onbelangrijk voor de collega's uit de gemeentebesturen, zeker als wij vandaag toch vaststellen dat er nogal wat budgettaire problemen zijn in een aantal gemeentebesturen.

Ik zou voorstellen om van deze gelegenheid gebruik te maken en eens ernstig na te denken of de stelling die de VVSG neemt inderdaad gedragen en geschraagd wordt door de gemeentebesturen. Ik heb daar zeker en vast mijn twijfels over.

Tot daar de tussenkomst van de collega's Maes en De Meerleer.

Misschien nog een klein woordje over de heffingen.

Collega De Meerleer, er bestaan inderdaad nog verschillen tussen de intercommunales en de gemeenten. Op dit vlak dient gestreefd naar harmonisatie. In de provincie wordt binnen een aantal intercommunales reeds een zekere graad van harmonisatie bereikt. Blijkbaar is dat niet altijd mogelijk. Er dient onderzocht te worden wat het meest eerlijke systeem van afvalheffing is. Daarbij moet men ervoor zorgen dat de burger zich bewust blijft van het feit dat afvalverwerking geld kost. De grootste besparing kan de burger zelf realiseren door minder afval te produceren. Hier gaan we dus naar de preventie toe. En om dit te bereiken is een blijvende informatie en sensibilisatie van de burger noodzakelijk, waar wij binnen ons Milieubeleidsplan op inspelen.

Wat de vraag van collega Van Autreve betreft.

Het was te verwachten dat de collega in een paar woorden zou zeggen dat wij te weinig doen. Dat kan zijn. Maar goed, wij nemen toch nota dat onze website Natuur en Milieu voldoende wervend is om ons provinciaal Mina-imago groen en fris genoeg te houden. Dat is toch iets positiefs binnen zijn tussenkomst. Dat wij het beleid niet krachtig genoeg uitoefenen, dat het blijft steken bij vele goede bedoelingen en niet in de correcte acties, dat is zijn persoonlijke mening. Het is natuurlijk zo dat er beleidsvelden zijn waar de administratie – maar zeker ook het beleid – zich niet altijd kan in terugvinden. Wij hebben het reeds dikwijls herhaald : de administratieve molen maalt soms traag.

En soms wordt er inderdaad veel te traag vooruit gegaan, ook in het milieubeleid. Een mooi voorbeeld daarvan zijn de aankoopdossiers. Wij hebben het er al in de loop van het jaar tijdens een paar tussenkomsten over gehad. Het is juist daarom dat de bestendige deputatie steeds gekozen heeft om naast een eigen aankoopbeleid - wat niet eenvoudig is, gelet op de administratieve geplogenheden die wij als openbaar bestuur moeten volgen - ook kiezen voor een doordacht subsidiebeleid ten gunste van de verenigingen die het natuurbeleid hoog in hun vaandel dragen.

Door de combinatie van de aankoop van natuurgebieden en de subsidiëring naar de natuurverenigingen toe kunnen wij toch stellen dat het vandaag goed gedaan wordt.

Collega, wij hebben ook ons milieubeleidsplan. Wij menen dat in de uitwerking van ons milieubeleidsplan immers in vele gevallen de taakstelling enkel van coördinator en van regisseur kan opgenomen worden. Het uitvoeren is aan andere niveaus toebedeeld. Dan kan ik u een aantal voorbeelden geven in het gebiedsgericht beleid, met name :

- de regie van de ROM-projecten ;
- de coördinatie van talrijke bosuitbreidingsoefeningen ;
- wij zijn de regisseur van regionale landschappen ;
- wij moeten ook als intermediair niveau in het Minabeleid de rol opnemen van stimulator. Dus wij moeten het subsidiebeleid helpen ontwikkelen ;
- wij hebben ook de rol van onderzoeker. Daarvoor hebben wij ons provinciaal laboratorium ;
- de rol van educator, dat meer en meer gestalte krijgt via de ontplooiing van onze milieu- en natuureducatieve activiteiten.

Collega's, het is inderdaad juist dat de rol van de provincie anders is dan die van de gemeente. Op het niveau van de gemeente moest het eerstelijnsbeleid worden ontwikkeld, met veel in het oog springende acties van lokaal belang, die meestal logistiek en financieel ondersteund worden door de provincie en het Vlaams gewest.

De rol van het Vlaams gewest daar tegenover is meer randvoorwaardenscheppend. Zij moeten nieuwe instrumenten aanreiken, bijvoorbeeld de nieuwe milieu-overeenkomst, maar zij staan ook in voor het aanreiken van nieuw decretaal werk.

Voor u is het provinciaal Minabeleid niet altijd even zichtbaar, Collega, en zeker niet zo manifest als het gemeentelijk beleid, maar dat is heel duidelijk naargelang de doelstelling die wij vanuit ons provinciaal Minabeleid vooropstellen. Dat lijkt voor mij, en ik denk ook voor de bestendige deputatie alvast geen probleem zolang wij erin slagen om die kerntaken, die van ons bestuurlijk niveau verwacht wordt, in te lossen. Dat is tot op heden het geval.

Wat betreft de erosie wil ik het voorbeeld aangrijpen om de rol die wij als provincie willen opnemen, te accentueren. Zo zijn er meerdere gemeentebesturen in Zuid-Oost-Vlaanderen die ons bestuur verzoeken om hen bij te staan bij het inventariseren van de erosieproblematiek en samen met hen gemeenteoverschrijdend actieplannen te willen opbouwen. Dit onderzoek zal interactief verlopen en de provincie zal instaan voor de coördinatie. Dit is geen spectaculaire taak, maar wel een opdracht op maat van een intermediair niveau dat in deze zijn taak ten volle opneemt.

Wij hebben er geen problemen mee dat u suggesties zou doen voor nieuwe projecten. Er lopen er al een aantal zoals het ROM-project in de Kanaalzone, het Linkerschelde-oeverproject met de verschillende deelprojecten, projecten rond bosuitbreidingen, projecten rond integraal waterbeheer en ook het Kreekenproject.

Maar, zoals gezegd, zijn wij altijd ontvankelijk voor vernieuwing, met dien verstande dat wij er wel moeten in slagen met het huidig aantal personeelsleden. Dat is toch belangrijk. Wat men begonnen is, moet men tot een goed einde kunnen brengen vooraleer men met nieuwe projecten wil van start gaan.

Dus nogmaals, Collega, wanneer u suggesties hebt, is er geen enkel probleem en als die bij onze functie en taakstelling passen, zullen wij daar graag op ingaan.

Tot daar, Collega, uw algemene tussenkomst in verband met het natuur- en milieubeleid.

Wat betreft de tussenkomst van collega Stevenheydens is het inderdaad zo dat wij op de commissievergadering uitleg hebben gegeven over zowel de ontvangsten als de uitgaven van de 8ste directie. Er wordt 70 000 EUR voorzien voor de milieucontracten. 19 gemeenten in Oost-Vlaanderen zijn hierop ingestapt. Dit zou het laagste aantal zijn van Vlaanderen, zegt u. Waarom zijn dat er zo weinig ? Scheelt er iets aan de communicatie met de gemeentebesturen ?

DEBATTEN

Collega, wij moeten een onderscheid maken tussen twee verschillende overeenkomsten door elkaar gehaald. Enerzijds is er het milieucontract dat de provincie aanbiedt aan de Oost-Vlaamse gemeenten. Dit is een contract waarbinnen een uitgebreide ondersteuning van het gemeentelijk milieu- en natuurbeleid wordt aangeboden. Zo een milieucontract wordt in Oost-Vlaanderen pas vanaf dit jaar aangeboden. Enkel de provincie Antwerpen biedt een soortgelijk contract aan aan de gemeenten. Tot op heden hebben hierop 19 Oost-Vlaamse gemeenten ingetekend. Zij betalen hiervoor een basisbijdrage en kunnen daarnaast inschrijven op tal van projecten waarvoor zij per project betalen. De inkomsten in het kader van dit milieucontract worden geraamd op 70 000 EUR, met andere woorden 20 geïnteresseerde gemeenten. Ik denk dat wij dus heel dicht onze doelstelling benaderen om het eerste jaar 20 gemeenten in Oost-Vlaanderen een milieucontract aan te bieden.

Daarnaast is er de samenwerkingsovereenkomst "Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling". Het betreft een samenwerkingsovereenkomst die het Vlaams gewest aanbiedt aan provincies en gemeenten. Provincies en gemeenten kunnen in het kader hiervan tal van acties uitvoeren, waarvoor zij gesubsidieerd worden. Tot op heden hebben hierop 36 Oost-Vlaamse gemeenten, of 55% van de gemeenten, ingetekend. Op Vlaams niveau hebben 71 % van de gemeenten ingetekend. Dus hier hebben de Oost-Vlaamse gemeenten wel degelijk een achterstand. De provincie kan de ondertekening door de gemeenten van de Vlaamse samenwerkingsovereenkomst enkel stimuleren door de gemeenten maximaal te ondersteunen bij het invullen van de aangegane engagementen. Uit overleg met de gemeenten blijkt dat zij vooral aarzelen om de Vlaamse samenwerkingsovereenkomst te ondertekenen, omdat er te weinig garanties zijn dat zij hun inspanningen beloofd zullen zien. Het risico bestaat immers dat zij een groot deel van de subsidies – wat niet onbelangrijk is voor de gemeentebesturen – zouden kunnen verliezen als zij aan enkele bepalingen niet kunnen voldoen. Dat is de grote argwaan waarom een aantal gemeenten niet willen intekenen op het aanbod van de Vlaamse overheid.

Tot daar, Collega Stevenheydens, mijn antwoord op uw vragen.

Wat betreft de vraag van collega Van Hove.

Naar aanleiding van uw vraagstelling betreffende het inschakelen van het PCM voor de coördinatie van het wetenschappelijk onderzoek naar mogelijke schadelijke gevolgen veroorzaakt door de radarinstallatie van de luchtmachtbasis van het Belgische leger te Gavere-Semmerzake kan ik u meedelen dat het PCM in het verleden op verzoek van het gemeentebestuur van Gavere reeds betrokken werd bij deze problematiek. Dienaangaande zou ik willen verwijzen naar de vergadering met alle betrokken instanties van 23 februari 2001 op het gemeentehuis van Gavere en het verslag daaromtrent van 28 februari 2001 van dokter Luc Goubert, onze voormalige wetenschappelijk medewerker bij het PCM. Uit toenmalig onderzoek is immers gebleken dat de elektrische storingen van de huishoudapparatuur nagenoeg zeker te wijten waren aan de werking van de radar. Bij het bezoek van dokter Luc Goubert aan kolonel Wouters, korpsoverste van de basis, en bij de vergadering met alle betrokken partijen werden deze problemen trouwens niet ontkend door de Belgische luchtmacht. Om deze reden werden een aantal preventieve maatregelen genomen door de Belgische luchtmacht. Daarnaast werd de firma MARCONI, leverancier van de installatie, aangesteld om een oplossing te gronde voor dit probleem uit te werken.

Uit meetgegevens betreffende de thermische of opwarmingseffecten van de radarstraling, aangeleverd door de militaire overheid zelf, bleek dat in de omgeving voldaan wordt aan de voorhanden zijnde normen. Er werd echter wel aangeraden deze gegevens te checken middels een meer uitgebreid onderzoek door een andere onafhankelijke, deskundige instantie. Daarop werden door professor Martens, voorzitter van de vakgroep INTEC van de Universiteit Gent, 12 metingen buitenshuis uitgevoerd en daarnaast werden tevens een 13-tal metingen, zowel binnen- als buitenshuis, uitgevoerd bij buurtbewoners die klachten hadden. Hieruit is gebleken dat de voorgeschreven limietwaarden, aanbevolen door de raad van lidstaten van de Europese Unie, op geen enkel moment overschreden werden.

In dit kader dient de nadruk gelegd te worden op het feit dat deze opwarmingseffecten de enig mogelijke schadelijke gevolgen zijn die momenteel wetenschappelijk vast staan. Omtrent andere nadelige gevolgen, de zogenaamde niet-thermische effecten bestaat nog steeds een controverse binnen de wetenschappelijke wereld.

Alhoewel er geen reden tot paniek is omdat er een aantal geruststellende wetenschappelijk gestaafde elementen voorhanden zijn, werd toch aangeraden om de stralingsdosis voor de omwonenden zo laag mogelijk te houden als redelijkerwijs haalbaar is, zelfs al wordt voldaan aan alle beschikbare normen.

Daarnaast werd het voorzien van een opvolging van de wetenschappelijke stand van zaken aangaande deze problematiek tenslotte aanbevolen. Omdat het PCM niet over de nodige apparatuur beschikt, is het bijgevolg onmogelijk om metingen dienaangaande zelf uit te voeren. Het PCM kan echter wel een coördinerende rol tussen de betrokken instanties waaronder het gemeentebestuur, de administratie Gezondheidszorg, het leger, de buurtbewoners en eventuele meetinstanties op zich nemen. Ik denk dat wij die coördinerende rol zullen opnemen en, zoals wij reeds in het verleden hebben gedaan, dat in de toekomst ook verder blijven doen.

Dan kom ik aan de vraagstelling van collega Van Autreve in verband met de nieuwbouw van het PCM en de opdrachten van de provincie versus de externe contracten. Naar aanleiding van uw vraagstelling dient expliciet de nadruk gelegd te worden op het feit dat het technisch-wetenschappelijk onderzoek ter ondersteuning van het eigen provinciaal en het gemeentelijk milieubeleid de belangrijkste taak van het PCM in de toekomst zal zijn en dat dit inderdaad de reden is van het negatief verschil op de begroting voor 2003.

Wat het ontwikkelen van nieuwe analysemethoden betreft werd in het verleden reeds aangetoond dat het PCM kort op de bal kan spelen wanneer het nodig is om de noodzakelijke erkenningen te behalen voor het uitvoeren van analyses naar aanleiding van crisissen. Treffende voorbeelden hiervan in het verleden zijn het behalen van de erkenningen voor de parameters Legionella pneumophila en de PCB's die op korte termijn verkregen werden. Het spreekt vanzelf dat het in de toekomst van groot belang zal blijven om snel te kunnen anticiperen op dergelijke crisissen.

Ten slotte kan nog opgemerkt worden dat het aanstellen van een speciale manager om projecten binnen te halen mijns inziens niet nodig is, aangezien deze taak nu reeds uitgevoerd wordt door het hoofd van het laboratorium samen met de verschillende wetenschappelijke medewerkers van het PCM en dit in de toekomst eveneens het geval zal zijn. Wij vertrouwen op de deskundigheid van het hoofd van het laboratorium en zijn wetenschappelijke medewerkers.

Dan hebben wij de tussenkomst met betrekking tot het Strategisch Plan Linkerschelde-oever van collega Stevenheydens.

Dat de klankbordgroepvergaderingen, zoals u stelt, soms gebrekkig waren en onvoldoende voorbereid is een interpretatie van u die ik uzelf toemeet, maar waar wij niet achter staan.

Natuurlijk is het wel zo dat het planningsproces van de Linkerschelde-oever geen eenvoudige klus is. Dat zal u met mij wel eens zijn. U weet het des te beter, want u bent afkomstig uit de streek en volgt het dossier vrij goed op.

Dat de antwoorden niet altijd voldoende waren of dat de inhoud van die antwoorden niet altijd op uw visie konden inspelen : dat is inderdaad misschien voor u persoonlijk wel zo, maar voor de meeste aanwezigen hebben wij dat niet kunnen ondervinden. In ieder geval komt het planproces de komende maanden in een stroomversnelling, zeker wat het maken van keuzes inzake ruimtegebruik betreft. Nu wordt met de partners van het project - dus alle administraties, de politieke overheden en de actoren - gediscussieerd over de belangrijke beleidsvelden, zijnde economie, mobiliteit, infrastructuur, natuur en leefbaarheid.

Dit zal na discussie in de werkgroep van het strategisch plan - die is aangesteld door de Vlaamse regering en daarin zijn alle betrokken actoren vertegenwoordigd, van het Vlaamse gewest tot de gemeente Beveren - leiden naar een samenhangend intern document dat eerst lokaal beleidsmatig, daarna aan de opdrachtgever - het Vlaamse gewest - zal worden voorgelegd.

De Vlaamse regering zal zich eerst uitspreken over de verdere oriëntatie van het strategisch plan. Er zullen scenario's worden voorgelegd en parallel zullen wij ook zorg dragen voor de noodzakelijke communicatie.

Het zal wel zo zijn dat in het verleden -in de loop van een planproces - de info voor buitenstaanders eerder abstract en ingewikkeld is overgekomen. Niettemin hebben we toch gemeend ze toch telkens zowel via presentaties als met infobundels te moeten voorstellen. Toegegeven dat de informatie - door de complexiteit - niet steeds even eenvoudig kan worden weergegeven, zelfs bepaalde infobundels zijn niet voor iedereen toegankelijk. Nu de besluitvorming door de Vlaamse regering wordt voorbereid zal u wellicht meer geboeid worden en zullen we u wellicht mogen begroeten op één van de volgende vergaderingen van de klankbordgroep.

Ik krijg de mededeling dat er geprobeerd zal worden om veel ruimte te reserveren voor het beantwoorden van de vele vragen die ongetwijfeld op dat ogenblik zullen gesteld worden en die zeker bij u rond dit dossier ook nog leven.

DEBATTEN

Dan kom ik aan de tussenkomst van mevrouw Hillebrandt-Van Daele in verband met de provinciale ondersteuning voor natuureducatieve projecten.

De administratie, meer bepaald onze provinciale dienst Natuur- en Milieueducatie, is al een tijdje bezig met het uitwerken van een provinciaal subsidiereglement ter ondersteuning van natuur- en milieueducatieve projecten in Oost-Vlaanderen. Het is juist daarvoor dat dit nieuwe artikel in de begroting 2003 is gecreëerd. Ontwerpteksten met de criteria en procedure zijn klaar en zullen in het najaar door de bestendige deputatie worden besproken. Het ondersteunen van netwerkontwikkende samenwerkingsverbanden in de sector is één van de hoofddoelstellingen. Dit kadert in de realisatie van acties die in het provinciaal milieubeleidsplan zijn vooropgesteld.

Het subsidiëren van de werking van bezoekerscentra kan daarin kaderen, maar heeft op zich echter een ander karakter. De nood aan ondersteuning heeft een meer permanent en minder projectmatig karakter en het uitbouwen van samenwerkingsverbanden is in eerste instantie geen prioriteit.

De provinciale subsidie van dergelijke bezoekerscentra zal aan bepaalde voorwaarden gekoppeld moeten worden die passen in de netwerkontwikkende doelstellingen van het provinciaal milieubeleidsplan. Zo zouden bijvoorbeeld doelstellingen van streeksteunpunten mee geïntegreerd kunnen worden. Het dossier dat nu voorligt van de Durme vzw moet in dit perspectief gezien worden en zal grondige aandacht krijgen.

De budgettaire ruimte moet worden bekeken.

Aandacht zal ook moeten gaan naar de precedentwaarde van het dossier. Ten minste een tweede erkende natuurvereniging zou aan de deur kunnen kloppen, maar ook andere van de 22 Oost-Vlaamse bezoekers- en informatiecentra zouden dat kunnen doen.

Budgettaire ruimte is beperkt en een goed gestandaardiseerd reglement zal inderdaad, zoals ik reeds aangekondigd heb, uitmaken of wij effectief aan uw vraag een positief gevolg zullen kunnen geven.

Dan hebben wij de tussenkomst van collega De Roo in verband met de premies, subsidies en bijdragen aan gemeenten en anderen overheden.

Op basis van het provinciaal subsidiereglement van 16 april 1997 wordt aan de Oost-Vlaamse gemeentebesturen een subsidie toegekend voor acties welke voortvloeien uit een goedgekeurd GNOP-plan (het Gemeentelijk Natuurontwikkelingsplan).

De projecten situeren zich in de sfeer van natuurontwikkeling en landschapsherstel. Conform de bepalingen uit het milieujaarprogramma bij het milieubeleidsplan wordt hiervoor een bedrag gereserveerd.

Vanaf 2001 is er bij de tweede begrotingswijziging op het betreffende artikel 148 736 EUR ter beschikking.

Voorgaande jaren was er op het betreffende artikel 99 157 EUR ter beschikking, gezien de grote vraag van de gemeenten was het noodzakelijk om het bedrag met 49 579 EUR te verhogen. Vanaf 2003 wordt het bedrag afgerond naar 148 000,00 euro. Volgens het provinciaal subsidiereglement wordt er maximum 30 % subsidie op de totale kostprijs uitbetaald.

De maximale subsidie bedraagt nooit meer dan 5 000 EUR per actie, tenzij voor de aankoop van gronden waar er een subsidieplafond per oppervlakte-eenheid geldt van 2 EUR/m².

De aanvragen voor het bekomen van subsidies werden sinds 1997 regelmatig ingediend.

In 1997 werd er 142 729 BEF subsidie aangevraagd en uitbetaald.

In 1998 werd er 819 892 BEF subsidie aangevraagd en uitbetaald.

In 1999 werd er 2 328 506 BEF subsidie aangevraagd en uitbetaald.

In 2000 werd er 3 340 275 BEF subsidie aangevraagd en uitbetaald.

In het jaar 2001 werd er voor ongeveer 14 000 000 BEF aan subsidiedossiers ingediend. Gezien er op het begrotingsartikel maar 6 000 000 BEF voorzien is, kon er voor dit bedrag aan dossiers worden vastgelegd. De overige dossiers, goed voor 8 000 000 BEF werden doorverwezen naar de volgende begrotingsjaren.

In het begrotingsjaar 2002 werd er reeds bijkomend voor ongeveer 30 000 EUR aanvragen ingediend. De dossiers worden uiteraard slechts uitbetaald nadat de facturen en of aankoopakten worden ingediend a rato van het beschikbare krediet op de begroting. Ik denk dat wanneer het subsidiebedrag van 30 % zou verhoogd worden dat daardoor nog minder dossiers zouden kunnen in aanmerking komen. Vraag is of daarvoor de budgettaire ruimte voorhanden is. Ik denk dat wij het bij het huidige reglement moeten houden dat op dit ogenblik toch bewezen heeft dat het goed werkt.

Collega Van Autreve, vragen naar de realisatie van de doelstellingen van de Oost-Vlaamse regionale landschappen.

Collega, uw vraag richt zich voornamelijk naar het Regionaal Landschap Meetjesland. Dit is op dit ogenblik ongeveer vier jaar actief en de provincie betaalde jaarlijks een werkingstoelage van 3 000 000 BEF. Het is juist. Wij moeten vaststellen dat in het Meetjesland er een andere aanpak is ten opzichte van het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen dat nota bene model kan staan voor veel regionale landschappen in Vlaanderen. Er is dus een duidelijk verschil te merken. Uit de werkzaamheden blijkt dat bij het Regionaal Landschap Meetjesland eerder het accent wordt gelegd op landschap, cultureel erfgoed en educatie en iets minder op natuur.

In de eerste drie werkvelden toont dit regionaal landschap zich verdienstelijk. Natuurbeleid komt er nogal bescheiden aan de orde. Naast de activiteiten van de ploeg bos- en groenarbeiders worden slechts enkele natuurprojecten ondersteund en uitgewerkt. Dit komt in hoofdzaak door de profielen van het personeel waarbij het accent eerder op de drie eerste werkerterreinen - landschap, cultureel erfgoed en educatie - ligt. Het is dus wel duidelijk dat de taakstelling natuur - inderdaad zeer essentieel voor de werking van het regionaal landschap behoorlijk moet worden opgenomen en zeker sterker moet worden geaccentueerd dan vandaag het geval is. De aanwerving van een medewerker natuur kan hierin een oplossing leveren. We zullen dus bij de bestuursorganen van het Regionaal Landschap Meetjesland aandringen om voor de realisatie van het aspect natuurbehoud de nodige maatregelen te nemen.

Wat betreft de tussenkomst van mevrouw Claeysens.

Het is een tussenkomst die inderdaad veel weg heeft van ons provinciaal landbouwbeleid, maar vooral wil ik een antwoord geven op uw vraag "Welke initiatieven zal de dienst Milieu dan ook nemen om tot een geïntegreerd landbouwbeleid te komen?"

In ons Provinciaal Milieubeleidsplan 2000-2004 worden er een tiental acties vooropgesteld die door de initiatiefnemer, met name de dienst Land- en Tuinbouw, nader worden uitgewerkt. De collega heeft reeds een paar dagen geleden in zijn antwoord op de tussenkomst hier allusie op gemaakt. Het is dus eigenlijk in nauwe samenwerking tussen de dienst Planning en Natuurbehoud, die het aanreikt, en onze dienst Land- en Tuinbouw, die het uitvoert.

Acht van de 10 acties zijn momenteel in uitvoering. Dat wordt meestal gedaan in samenwerking met de provinciale proefcentra, ook met het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek, bijvoorbeeld inzake erosiebestrijding. U hebt het allemaal reeds aangehaald.

Twee acties blijven nog in de pijplijn, meer bepaald actie 98 van ons milieubeleidsplan en dat gaat over "subsidies regenwaterreservoirs en hergebruik van drainwater" alsook de actie 101 rond "sensibilisering van de code van goede landbouwpraktijk". Deze twee acties zullen binnenkort worden opgestart, opnieuw in samenwerking met de dienst Land- en Tuinbouw.

Met betrekking tot het aspect "mestverwerking" kan ik u mededelen dat de bestendige deputatie de voorbije maanden reeds meerdere projecten heeft vergund. Het betrof voornamelijk gezamenlijke initiatieven van een aantal landbouwers om de mest, afkomstig van hun bedrijven, te verwerken tot compost. De aangevraagde installaties betroffen voornamelijk proefprojecten. Vandaar dat de milieuvergunningen op advies van de adviserende instanties, zijnde de Vlaamse Landmaatschappij, Aminoal, Vergunningen en de Provinciale Milieuvergunningcommissie werden verleend voor een proeftermijn, dit met de bedoeling de initiatiefnemers verder onderzoek te kunnen laten verrichten in verband met emissies en de lozing van de geproduceerde afvalwaters, de geluidsemisatie en de nutriëntenbalans.

Het is de bedoeling dat bij het verder onderzoek, wanneer inderdaad zou blijken dat men aan die voorwaarden voldoet, die proefvergunningen eventueel zullen omgezet worden in een definitieve vergunning.

Ten slotte, Collega, kan ik u ook mededelen dat heel wat landbouwers een milieuvergunning hebben aangevraagd voor de bewerking, dus de scheiding van de dikke en dunne mestfractie van de eigen mest door middel van een mobiele installatie. Vele van die installaties werden vergund. U zult ook wellicht op de hoogte zijn om de nutriëntenbalans in Vlaanderen onder de norm te krijgen van de Europese richtlijnen. Minister Dua heeft daarvoor belangrijke budgetten vooropgesteld naar vrijwillige stopzettingen van de bedrijven. In de eerste plaats was dat naar de varkenssector toe. Dat hield in dat de vergunning ingeleverd werd bij de Vlaamse overheid. Daarvoor kregen zij een vergoeding toegekend per dier.

DEBATTEN

Recent werd dit ook beslist voor de vrijwillige stopzetting van bedrijven waar runderen worden gekweekt en geteeld. Dit alles om ook in Vlaanderen te komen naar de normen die vooropgesteld zijn door de Europese regelgeving. Tot daar, Mevrouw, mijn antwoord op uw vraagstelling. Dan hebben wij de laatste tussenkomst van collega Mendonck betreffende het beschikbaar budget voor aankoop van ecologisch waardevolle gebieden.

U stelt in uw tussenkomst dat voor het begrotingsjaar 2003 er 745 000 EUR voorzien is . Dit bedrag moet ons in staat stellen om als provincie zelf terreinen te verwerven. In 2002 was bij begrotingswijziging het oorspronkelijke bedrag opgetrokken tot 1 265 000 EUR, dit om tegemoet te komen aan de zich aandienende aankoopdossiers. Het ging hierbij onder meer om de aankoop van het Kloosterbos, aankopen in en om het provinciaal domein Het Leen en een eventuele mogelijke aankoop van het fort van Haasdonk te Beveren.

Zowel wat het Kloosterbos betreft en de aankopen in en om het provinciaal domein Het Leen zijn wij reeds vergevorderd en wij hopen inderdaad, niettegenstaande alle administratieve besommeringen die erbij te pas komen, dat wij nog dit jaar effectief tot de aankoop kunnen overgaan.

Ik heb het reeds gesteld in een antwoord aan collega Stevenheydens : vanuit een overheid - en dat is niet alleen wat de provincie betreft, maar dat geldt ook voor de gemeentebesturen – is het niet altijd gemakkelijk om aankopen op occasionele basis tot een goed einde te brengen.

Wij moeten vaststellen dat privé-geïnteresseerden veel vlugger op de bal kunnen spelen dan de overheid. Het is u niet onbekend dat de overheid zich moet laten leiden door een schattingsverslag en dat zij niet meer mogen bieden voor die terreinen dan het bedrag dat in het schattingsverslag is vermeld. Soms moeten wij vaststellen dat vanuit de privé – laat staan de natuurverenigingen – meer kan geboden worden dan de officiële richtprijs die ons door de schatter werd aanbevolen.

Wij hopen dat op het niveau van Vlaanderen er gewerkt wordt en er besluiten uitgevaardigd worden waarbij voorkooprecht gebeurt. Wij hopen dus in een aantal dossiers dat het voorkooprecht aan de provincies en aan de gemeenten zal toebedeeld worden.

Wij stellen dat wij van de begroting 2001, overgebracht naar 2002, een aantal realisaties concreet zullen kunnen invullen. Daarnaast zal in 2003 die 745 000 EUR voldoende zijn om opnieuw een aantal aankopen te realiseren, laat staan ze toch reeds vast te leggen.

Het is zo dat wanneer er een principiële overeenkomst is er kan gesteld worden dat het bedrag in de begroting kan worden vastgelegd en mee overgedragen wordt naar een volgende begroting. Kredieten zijn jaarlijks, maar wanneer een dossier in een bepaald stadium is gevorderd, kunnen die kredieten mee overgedragen worden en zijn ze niet verloren.

Tot daar, Collega, mijn antwoord op uw vraagstelling in verband met de aankoop van ecologische waardevolle gebieden.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat ik geantwoord heb op alle vragen. Het is wellicht de eerste maal dat het milieu zo uitgebreid is aan bod gekomen binnen de bespreking van de begroting, maar ik vond het nuttig dat ook dit domein de aandacht kreeg die het verdient.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kan mij vinden in wat de collega gezegd heeft.

Wat mevrouw Claeysens gezegd heeft is interessant. De mestproblematiek blijft een cruciaal gegeven. We hadden een paar jaar geleden hoop dat we de mestoverschotten zouden kunnen oplossen via mestverwerking. U kent de problematiek. Wij hebben ondertussen toestemming om een aantal vergunningen te verlenen. Dat is gebeurd. We stellen echter vast dat er op het technisch vlak een aantal mankementen zijn. Een aantal normen die de wetenschap vooropgesteld heeft, kunnen we vandaag niet halen. Dat is een spijtige zaak.

Aan de andere kant stellen we vast dat bijvoorbeeld wat de varkensstapel betreft wij een daling in Vlaanderen kennen van 7 000 000 varkens tot 6 000 000 . Dat blijkt uit de laatste landbouwtelling.

Heeft dat te maken met het feit dat we vergunningen afgepakt hebben ?

Voor een stuk wel.

Heeft dat te maken met de warme sanering, dus betaling om vergunningen in te leveren ?

Voor een stukje wel.

Maar het heeft vooral te maken met het feit dat de vergunningen vandaag op het terrein gecontroleerd worden. En laat ons de dingen zeggen zoals ze zijn : waar vroeger een boer een vergunning had voor 1 200 varkens, dan stak hij er 1 400 of 1 500 . Vandaag wordt dat gecontroleerd. Dus het zijn de effectief vergunde dieren die er zitten. Vandaar dat we al een daling krijgen en dat heeft ongetwijfeld een invloed op het nutriëntengehalte. Het is trouwens een belangrijk beleidsinstrument, ik kan het de minister niet kwalijk nemen. Integendeel. De nutriëntengehaltes worden nu vastgelegd op basis van wat vroeger vergund werd. Dat is een goed systeem. Men kan daar niet tegen zijn.

Wat de mestverwerking betreft denk ik dat we wat voorzichtiger moeten zijn in onze optimistische veronderstellingen dat we dat gingen kunnen oplossen. Men zal dus een tandje moeten bijsteken op het vlak van onderzoek wat dat betreft. Dat is eigenlijk praktisch onderzoek. Dat is toegepast wetenschappelijk onderzoek, geen fundamenteel onderzoek. Vandaar dat we u waarschijnlijk in de loop van dit jaar nog, mogelijks begin volgend jaar, een voorstel zullen moeten doen om niet meer zo maar deel uit te maken van het samenwerkingsproject Vlaams Centrum Mestverwerking, dat vooral bestaat uit een aantal wetenschappers uit de vijf Vlaamse provincies, uit de Vlaamse overheid en uit de landbouworganisaties. We zullen er een duidelijker structureel kader moeten aangeven. Vandaag zijn er voorstellen om dat om te vormen en kiest men voor een vzw met een aantal duidelijke taakstellingen. Ook dat is belangrijk om in de gaten te houden.

Wat de aankoop van natuurgebieden en ecologisch waardevolle gebieden betreft staat er donderdag trouwens een belangrijk dossier op de agenda.

Het is klassiek in de maand oktober dat al die hangende dossiers nog eens voorkomen.

Ik zal opnieuw de klassieke opmerking maken aan de collega die met het dossier belast is : "Collega, ik stel vast dat er een aantal dossiers tussen zitten die gesitueerd zijn in het agrarisch gebied of het landschappelijk agrarisch gebied. We zullen daar een afweging moeten maken of we de prioriteit geven aan de gewestplanbestemming dan wel aan de nieuwe bestemming die degene die het terrein aankoopt daar wil aan geven."

Maar principieel zijn we vanuit de sector Landbouw geen tegenstander van die aankoop. Trouwens, deze aankopen zijn in onze begroting duidelijk gelimiteerd. Daar is een budget voor voorzien. We moeten zodanig consequent zijn dat we dat budget mee helpen uitvoeren. We beslissen trouwens collegiaal in de bestendige deputatie.

Maar het is in elk geval zo dat als we keuzes moeten maken - en als we de keuze hebben tussen het betoelagen van een aankoop in een natuurgebied en een aankoop in een agrarisch gebied - wat mij betreft de klemtoon moet liggen op de aankoop in het agrarisch gebied en we in elk geval rekening moeten houden met wat vandaag de effectieve bestemming van dat terrein is. Wordt het voor de landbouw gebruikt of wordt het niet gebruikt voor de landbouw ?

En dan kom ik opnieuw in de klassieke discussie : de afbakening van de 750 000 hectare agrarisch gebied waarop bedrijfszekerheid zou zijn.

Ik zie mijnheer Gillis opnieuw lachen. Ik ga mijn cijfers niet opnieuw citeren alhoewel de herhaling een goed didactisch principe is, maar ik zal dat vandaag niet doen, Mijnheer de Voorzitter.

Als er prioriteiten moeten gelegd worden, zeggen we : liefst niet in die zones – en dat is vanuit de invalshoek landbouw – waar er vandaag effectief landbouwgebruikers zijn en dat vandaag in het gewestplan voorzien is.

Voor het overige spreekt het vanzelf dat ik mij aansluit bij wat de collega van Leefmilieu daarover gezegd heeft. Anders zou ik moeten ontslag nemen in de deputatie en ik ben dat voorlopig niet van plan.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat betreft de erosiebestrijding kan ik meedelen dat er in het kader van het Interreg III-project Vlaanderen-Wallonië-Noord-Frankrijk een project Erosiebestrijding op het getouw gezet is en dat, op voorstel van de dienst Land- en Tuinbouw, de co-financiering voor dit project donderdag op de agenda van de deputatie staat.

Een tweede element is dat eerstdaags de beleidsambtenaren die betrokken zijn bij het strategisch planningsproces van de Linkerschelde-oever in een seminarie bijeen komen om het studiemateriaal dat het resultaat is van dat driejarig planningsproces om te zetten in beleidsvoorstellen of scenario's waarbij visie, ruimtelijke concepten en effecten als input voor een maatschappelijke kosten-batenanalyse moeten duidelijk worden.

Dank u.

De heer Van Hove

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil kort nog even repliceren op het antwoord dat gedeputeerde De Langhe gegeven heeft in verband met de mogelijke schadelijke straling van de radarinstallatie bij de luchtmachtbasis te Gavere.

Er bestaat inderdaad een verslag dat werd opgesteld door dokter Luc Goubert en wij zijn daarvan op de hoogte, maar wat ons wel merkwaardig lijkt, is dat het verslag uitsluitend stoelt op de gegevens en de metingen die zijn gebeurd op basis van onderzoeken die door het Belgische leger zelf zijn georganiseerd. Het Belgische leger geeft opdracht naar onderzoekingen en op basis van dat verslag krijgen wij rapportage.

Men zal voor minder ongerust worden als degene die de oorzaak is, of die de straling veroorzaakt opdracht geeft voor een neutrale rapportage. Ik denk dat dit de mensen niet gerustgesteld heeft.

Wat dat bestralingsgehalte en de normen van vandaag betreft – en ik had het er al over – worden ze steeds aangepast. De normen worden alsmaar verlaagd. De normen worden steeds meer realistischer, als ik dat zo mag zeggen, a rato van het aantal bevindingen die men in andere landen met dergelijke stralingen heeft. Wat vandaag als onschadelijk wordt beschouwd, kan morgen het etiket "schadelijk" meekrijgen.

Dus we moeten voorzichtig blijven.

Ik heb ook gevraagd om in de mate van het mogelijke zowel het Vlaams gewest, de dienst Gezondheid als de dienst Milieu in te schakelen om een rapport te laten opstellen of statistieken te laten opmaken in verband met de doodsoorzaak van alle betrokkenen.

Daarmee bedoel ik dan het personeel van de luchtmachtbasis, waar nogal een aantal merkwaardige verhalen de ronde doen, en bij de mensen uit de onmiddellijke omgeving.

Als men statistieken laat opstellen over de doodsoorzaak van de laatste jaren, krijgt men zicht op het feit of er kankers voorkomen. Ik durf het woord kanker bijna niet uitspreken omdat het niet bewezen is.

Ik ga er in ieder geval van uit dat waar wij wonen het sterftecijfer lager moet liggen dan in de rest van ons land.

Waarom ?

Omdat wij in een bijzonder gezonde gemeente wonen. Er is geen industriële vervuiling en er rijden daar bijna geen auto's, alleen staat er daar een radar en die staat er misschien teveel.

Als wij onder het nationaal gemiddelde liggen wat betreft doodsoorzaak kanker of een andere kwaadaardige ziekte, geen probleem. Maar als het cijfer hoger ligt dan het nationaal gemiddelde denk ik dat wij met een ernstig probleem zitten.

Vandaar mijn vraag dat een neutrale dienst, zoals het PCM, de zaak zou coördineren om de mensen een geruststellend antwoord te geven of te zeggen : "Wij gaan vertrekken met die radarinstallatie."

Het komt er toch steeds op neer dat, ondanks het economisch belang van de aanwezigheid van de militaire overheid in onze gemeente, een mensenleven nog altijd belangrijk is.

Men zegt ook, allemaal met een boutade natuurlijk, dat zonnestrallen belangrijk zijn. Maar als men teveel zonnestrallen krijgt, krijgt men huidkanker. De straling van de rader, die wij dagelijks ondergaan, is sterker dan de natuurlijke zonnestrallen. Dus er zijn daar heel wat zorgen omtrent deze problematiek in Gavere.

Dank u.

De heer Mendonck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het is aangenaam om van de gedeputeerde te horen dat de twee grote aankoopdossiers betreffende het Kloosterbos en Het Leen nog in de maanden die ons nog resten in dit jaar effectief gaan gerealiseerd worden.

De heer gedeputeerde De Langhe

Mogelijks.

De heer Mendonck

Als het mogelijks is, moeten we natuurlijk het budget van 2002 meenemen naar 2003. Als het gerealiseerd wordt dan is er in 2003 ruimte voor nieuwe aankoopdossiers.

Ik volg ook de redenering wat betreft de aankoop van natuurgebieden van gedeputeerde Vercamer. Dat klopt. We moeten kritisch zijn omtrent wat wel en niet kan. Maar als het eens niet kan, is er ook geen probleem. Laat ons dat dan beschouwen als een stuk compensatie voor de 3 000 hectare groen ingekleurd gebied die op dit moment in Vlaanderen in landbouwgebruik zijn.
Dank u.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Twee weken geleden, tijdens mijn algemene tussenkomst, heb ik gewezen op een aantal zaken die betrekking hebben op de onvolledigheid van de begroting.

In eerste instantie heb ik gewezen op het ontbreken van het Milieujaarprogramma 2003. Het decreet schrijft voor dat wij het Milieujaarprogramma samen met de begroting moeten behandelen in de provincieraad. Dat is ook vrij logisch, want als we een actieprogramma opstellen voor 2003 moeten wij ook weten welke budgetten wij daarvoor moeten voorzien.

Ik had gedacht dat de gedeputeerde hierop zou ingaan, maar hij heeft daar niet over gesproken. Daarom de volgende vragen :

- waar is het Milieujaarprogramma 2003 ?
- waarom is het niet samen met deze begroting aan de raad voorgelegd ?
- is het programma sowieso opgesteld ?

Een tweede aspect betrof de milieuconvenant waar bepaald is dat de Minaraad als taak heeft advies te geven over de begroting, meer bepaald op het aspect leefmilieu.

Hierop is de gedeputeerde ook niet ingegaan.

Daarom toch deze vragen :

- heeft de Minaraad advies gegeven over de begroting leefmilieu, zoals voorzien, in de milieuconvenant die we hebben afgesloten ?
- wanneer kunnen wij dat advies krijgen ?

Dank u.

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Uit het betoog van collega De Langhe heb ik begrepen dat hij van mij begrepen had dat ik een verhoging van de subsidies had gevraagd naar natuurgebieden, enz.

Ik heb geen verhoging gevraagd, maar een herschikking. Dus iets minder voor aankoop en iets meer voor onderhoud, dit omdat men tweemaal zou nadenken eer men iets koopt.

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik deel de bezorgdheid van collega Van Hove.

In het kader van onze coördinerende opdracht zullen wij overleg plegen hoe wij onze coördinerende rol het best kunnen opnemen, zeker naar uw vragen toe wat betreft de mogelijke sterfgevallen in dat zo prachtige Gavere met al zijn natuurlijke bronnen.

Wat de vraag van de collega Mendonck betreft heb ik gezegd – en ik hoop dat wij er in 2002 nog in lukken om de twee dossiers tot een goed einde te brengen – dat ik ervan overtuigd ben dat een deel van de procedure zal afgewerkt worden waardoor wij de sommen kunnen vastleggen. Dat is belangrijk. Wat het Milieujaarprogramma betreft. Daar heb ik inderdaad niets over gezegd omdat er wat heibel is ontstaan – en u zult dat weten, Collega – betreffende de samenstelling van de Minaraad. Er is door de bevoegde Vlaamse minister een besluit genomen waarin nogal wat onduidelijkheden zitten. Wij hebben dat eergisteren in overleg met de Vlaamse gedeputeerden voor Milieu op de VVP besproken. Eigenlijk kan het niet dat zij reeds tussenkomen in het opmaken van het voorontwerp van het jaarprogramma. Dat zou betekenen dat het beleid bijna niets meer in de pap te brokken heeft wat het opstellen ervan betreft. Het schijnt een verwarring te zijn vanuit de administratie. Het is wel de minister die de omzendbrief heeft ondertekend. Er zijn termen door elkaar gehaald waardoor er onduidelijkheid bestaat over welke procedure er moet gevolgd worden.

Mijnheer De Roo, wat betreft de herschikking van het krediet. Het is misschien juist dat ik dacht dat het om een procentuele verhoging ging. Wij gaan nakijken of die herschikking binnen de mogelijkheden ligt en of er verschuivingen nodig zijn.
Dank u.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik weet niet of wij elkaar goed begrepen hebben.

De Minaraad moet een advies geven over de begroting. Mijn vraag ging niet over een advies over het Milieujaarprogramma. Als ik het over de Minaraad had, had ik het over het advies dat de Minaraad zou moeten geven over de begroting wat betreft het aspect leefmilieu.

Los daarvan is er dan het Milieujaarprogramma dat moet voorgelegd worden aan de provincieraad, samen met de begroting.

Of de Minaraad daar nu moet over tussenkomen of niet heeft voor mij geen belang, maar volgens het decreet moeten we nu, in deze weken, samen met de begroting, het Milieujaarprogramma 2003 bespreken. Dat zijn twee afzonderlijke zaken.

Vandaar de vragen :

- is het Milieujaarprogramma al klaar en wordt het samen met de begroting voorgelegd, nu, in deze weken ?
- wat de milieuconvenant betreft, is er een advies van de Minaraad over de begroting wat betreft het aspect leefmilieu ?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Langhe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het Milieujaarprogramma wordt inderdaad niet samen met de begroting voorgelegd. De reden is enigszins wat ik gezegd heb : men is het blijkbaar niet eens met de bevoegdheid van de Minaraad binnen het milieujaarprogramma. Dat betekent een beknotting van de beleidsmensen. Er zijn contacten vanuit de VVP met de bevoegde minister en met de administratie om daaromtrent duidelijkheid te bekomen.

Vergeet niet dat er een bedrag van 300 000 EUR kan bekomen worden om de provinciale Minaraad te ondersteunen. Er is daar onduidelijkheid over. Dat is één van de redenen. Ik zal aan de administratie vragen of er daarnaast nog een andere reden zou zijn waarom dat niet samen met de begroting neergelegd wordt of - en vorig jaar was dat ook het geval - er daar sancties aan verbonden zijn.

Dank u.

WEGVERKEER

P. 94 : WEGVERKEER : LANGDURIGE WEGWERKZAAMHEDEN UITGEVOERD DOOR VERSCHILLENDE WEGBEHEERDERS

De heer Van Landeghem

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wie de laatste maanden met de wagen in de buurt van Gent rondreed, kan er vast over meepraten : de files ten gevolge van de wegwerkzaamheden, er was vaak bijna geen doorkomen meer aan. Wie dacht de regio goed te kennen en een alternatieve route wou gebruiken, was er aan voor de moeite, want ook daar werden er op hetzelfde moment werkzaamheden uitgevoerd met als gevolg files. En dat geldt jammer genoeg niet alleen voor de Gentse regio.

Regelmatig werd het wegverkeer in onze provincie geconfronteerd met belangrijke, ingrijpende en langdurige wegwerkzaamheden uitgevoerd door diverse wegbeheerders (van gewest tot gemeenten). Vaak heeft dit belangrijke gevolgen voor de mobiliteit door en in onze provincie wat dan weer een negatieve invloed heeft op de economische activiteiten in onze regio (bereikbaarheid, tijdverlies, ...), een grote extra kost betekent voor alle weggebruikers, veel ergernis en leed veroorzaakt, zeker wanneer ten gevolge van werkzaamheden zware ongevallen gebeuren.

Hoewel over de noodzaak van de werken niet valt te discussiëren (onderhoud en herstelling zijn immers meer dan noodzakelijk), toch kan kritiek worden geleverd op het gebrek aan coördinatie bij de planning en de uitvoering van die werkzaamheden door de verschillende wegbeheerders. Niet zelden gebeurt het dat op twee wegen die voor elkaar als "alternatief" kunnen dienen op hetzelfde ogenblik in dezelfde regio werken aan de gang zijn, zodat er nog moeilijk een alternatieve route kan worden gevolgd. Als gevolg hiervan verschijnen er dan op diverse plaatsen tegelijkertijd lange files of komt het "zoekende" (zwaar) verkeer terecht op hiervoor totaal niet geschikte wegen door woonkernen.

De provincie zou hier een coördinerende en sturende rol kunnen spelen in de toekomst. Als intermediair bestuursniveau tussen het gewest enerzijds en de gemeenten anderzijds, als bovenlokaal niveau coördinerend tussen gemeenten in dezelfde regio (een rol die schijnbaar nog meer zal worden benadrukt blijkens de discussies rond de taakverdeling in het kerntakendebat) door de oprichting van een overlegplatform waarin de verschillende niveaus vertegenwoordigd zijn. De taak van dit orgaan zou kunnen zijn :

- inventariseren van de in de nabije toekomst geplande belangrijke wegwerkzaamheden door de diverse wegbeheerders het gewest, eventueel de provincie zelf en de gemeenten (werkzaamheden met meer dan enkel lokaal belang) ;
- inschatten van die werkzaamheden in de tijd ;
- nagaan welke alternatieve routes er voor een project bestaan en nagaan of die alternatieve routes tijdens die periode beschikbaar zijn, indien nodig bijsturen van de planning ;
- toezien op het respecteren van de planning, constant evalueren van de toestand en indien nodig bemiddelen om een snellere uitvoering of een andere manier van uitvoering te bekomen (door bijvoorbeeld uitvoering van de werken zowel tijdens de dag als tijdens de nacht).

Deze opsomming is uiteraard niet limitatief.

Op die manier kan ongetwijfeld de hinder (en de kostprijs) voor onze lokale economie beperkt worden, kan een negatief imago van "slechte bereikbaarheid" bij potentiële investeerders worden voorkomen, kunnen ergernis en extra-uitgaven bij de gebruikers worden beperkt, kan veel menselijk leed worden bespaard door minder ongevallen zowel op de betrokken wegen met werkzaamheden (ongevallen in de files) als op hiervoor niet geschikte alternatieve wegen (zwaar en druk verkeer door woonkernen, op niet hiervoor uitgeruste lokale wegen).

Daarom de vraag aan de deputatie als zij willen onderzoeken of een dergelijk overleg en coördinatieplatform bij de provincie in de leidende rol kan worden opgericht en als eventueel een ambtenaar met deze taak kan worden belast.

Dank u.

DEBATTEN

P. 96 : VERKEERSREGELINGEN, VERKEERSSIGNALISATIE – ALGEMENE WERKINGSKOSTEN : DE PROVINCIEWEG SINT-NIKLAAS-HULST (N403)

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Enkele jaren geleden (1998) werd de provinciale baan N403 in de doortocht van Sint-Pauwels volledig heringericht. Er werd een verhoogde rijbaan in betonklinkers aangelegd, er werden afslagstroken voorzien en voor de veiligheid van de jeugd werd aan de scholen een middenberm aangelegd. De verhoogde rijbaan in betonklinkers zorgt voor verschillende klachten van omwonenden, o.a. geluidsoverlast en scheuren in de muren door het gedaver van het vervoer en over gans de lengte van deze verhoogde rijbaan is er reeds diepe spoorvorming zodat de baan kapot gereden wordt.

Op het kruispunt Beekstraat - Dries, die in dezelfde betonklinkers aangelegd werd, zijn reeds diepe wegverzakkingen, die maar niet hersteld raken wegens discussie wie het moet herstellen, het provinciebestuur of het gemeentebestuur. Ondertussen verslechtert de situatie. Enkele maanden geleden hebben wij hier in de provincieraad een voorstel goedgekeurd om een provinciale baan die in betonklinkers was aangelegd, uit te breken en deze opnieuw te asfalteren, na dezelfde klachten van de omwonenden : namelijk scheuren in de huizen en geluidsoverlast. Zal na verloop van tijd dezelfde maatregel zich ook niet opdringen te Sint-Pauwels ?

Op het herschilderen van de zebrapaden ter hoogte van de Bagoniewijk, na de heraanleg van fietspaden, waarover ik in september een brief richtte aan de provinciale technische dienst, zal ik nu niet terugkomen alhoewel het antwoord mij niet voldeed. Ik vind het wel spijtig dat er maar éénmaal per jaar wegmarkeringen worden aangebracht op de provinciale wegen. Voor de veiligheid van alle weggebruikers vind ik het noodzakelijk, zowel in het voorjaar als in het najaar de wegmarkeringen te herschilderen.

Vorig jaar werd te Kemzeke een deel van de provinciale baan heringericht. Bij deze herprofilering van de baan zijn, in de mate van de mogelijkheden, verbeteringen aangebracht die de verkeersveiligheid verbeteren, vooral voor de fietsers.

Minder geslaagd is dat de fietser aan de verkeerslichten ter hoogte van de Stationsstraat - Kemzedorp over het uitstulping van het voetpad moeten rijden. Dit kon vermeden worden door het fietspad uit te sparen in die uitstulping van het voetpad. Nu moeten de fietsers weer eens op en af deze verhoogde uitstulping rijden en ondervinden zij last van de hoge opstand ervan.

Ik heb hier enkele bedenkingen gemaakt die nogal technisch zijn, maar die toch onze aandacht verdienen omdat het hier gaat over veiligheid voor alle weggebruikers en het leefklimaat van de omwonenden. Dank u.

P. 98 : INFRASTRUCTUURWERKEN AAN WEGEN - WEGEN IN AANBOUW : VRAGEN I.V.M. DE VERBETERINGSWERKEN AAN DE PROVINCIEWEG GENT-HUNDELGEM (N444) EN DE PROVINCIEWEG OUDENAARDE-DEINZE (N459)

De heer Heyndrickx

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In de begroting zijn in het kader van een meerjarenprogramma een aantal verbeteringwerken voorzien aan provinciale wegen voor een totaal van 4 900 000 EUR. Mijn tussenkomst met betrekking tot deze verbeteringswerken is in hoofdzaak bedoeld om aandacht te vragen voor de bescherming van de zwakke weggebruiker. U besteedt er ook aandacht aan in de beleidsnota, maar dit kan gemakkelijks halve in de praktijk om financiële redenen opzij geschoven worden. Als dagelijks gebruiker van ons Oost-Vlaams fietswegennet heb ik inzake veilig verkeer toch al een en ander opgemerkt maar vooral meegemaakt.

Ik vraag uw aandacht voor twee specifiek verschillende te herstellen provinciewegen die symbool kunnen zijn voor de wegen waarvoor men verbeteringswerken voorziet. Bij het heraanleggen of herstellen van provinciale wegen moet veiligheid van de zwakke weggebruikers de eerste zorg zijn.

Het aantal dodelijke ongevallen met fietsers en voetgangers, die mede te wijten zijn aan de slechte staat van ons wegennet, werd onlangs nog door de pers in de actualiteit gebracht. Het is duidelijk : ondanks alle acties voor veilig verkeer en alle structurele ingrepen, betaalt de zwakke weggebruiker nog steeds dagelijks de prijs.

In veel gevallen gaat het om ongevallen op wegen waar het fiets- en het autoverkeer niet op een structurele wijze van elkaar gescheiden zijn. Volgens hetzelfde artikel in een krant, zijn de gewestwegen er slecht aan toe. Tot bijna 18 % van de belangrijkste gewestwegen krijgen een onvoldoende. Dit is nieuw maar verwonderlijk. Mooipraters bevoegd voor verkeersveiligheid - zetelend in het aantal regeringen die dit land rijk is - geven nochtans de indruk dat ze met verbeteringen aan het wegennet hard bezig zijn. Snel en efficiënt. De werkelijkheid schijnt enigszins anders te zijn.

De aanpak inzake structurele verbeteringen van het provinciaal wegennet is gelukkig beter. Maar ook hier zou een dergelijk onderzoek naar de staat van veiligheid van het provinciaal wegennet wel eens belangrijk kunnen zijn.

Veiligheid is een basisprogrammapunt van mijn partij. Ook de veiligheid van het verkeer, zowel op vlak van aanleg en onderhoud van het wegennet, als van de bescherming van degene die van dit wegennet gebruik moet maken.

Een gedeelte van de provinciale wegen, die gewoonlijk verschillende gemeenten doorkruisen, is in het recente verleden op een veilige wijze voor de zwakke weggebruiker heraangelegd. Ik verwacht dat u beide, door mij hierna als voorbeeld te verbeteren aangehaalde wegen, op dezelfde manier zult herinrichten, op een wijze dat zowel het auto-, fiets- en wandelverkeer harmonieus zijn weg kan vinden. Als voorbeeld verwijs ik naar twee provinciewegen die bij de begroting als verbeteringswerken voorzien zijn. De N444 Hundelgemse steenweg en de N459 Oudenaarde - Deinze.

Twee verschillende wegen wat verkeer betreft, en waar momenteel al voor een gedeelte een veilig fietspad recent is heraangelegd.

De N444 is kenmerkend voor druk autoverkeer, vooral voor en na de kantooruren. De flessenhals is kenmerkend voor de Ledebergse Botermarkt, momenteel zonder afgeschermd fietspad, met een tweehonderdtal meter naar het viaduct toe helemaal geen fietspad, kan volgens mij bij de heraanleg niet meer.

Zonder een te gedetailleerd antwoord te vragen, wou ik graag vernemen of men op dezelfde wijze de werken bij de heraanleg van de N444 met inbegrip van de Botermarkt zal uitvoeren zoals het gedeelte voorbij de K. Elizabethlaan richting Merelbeke, met een dubbel afgeschermd fietspad ?

Terloops had ik graag vernomen wat u verder op N444 Hundelgemsesteenweg naar de toekomst toe van plan bent, in verband met de veiligheid op de fietspaden ter hoogte van het Axxes-kantoren-complex te Merelbeke, want waar naargelang daar de uitbreiding van dit complex stijgt, neemt het parkeerprobleem langs het fietspad eveneens toe. Gaat u dit doorschuiven naar deze gemeente, of gaat u zelf een oplossing zoeken voor dit probleem ?

De N459 Oudenaarde - Deinze wordt in hoge mate gebruikt door vrachtverkeer. Er ligt een mooi afgeschermd dubbel fietspad vanaf Oudenaarde tot Ooike. Verder over bijna de ganse afstand van de N459 Oudenaarde-Kruishoutem-Deinze langs het centrum van Kruishoutem, ligt momenteel een enkel fietspad met grotendeels een smalle kasseistrook. Bij slechte weersomstandigheden is deze situatie ongewoon gevaarlijk. Ik hoop dat u de bedoeling heeft daar de voorziene werken uit te voeren, eenvormig met het reeds verbeterde eerste gedeelte van deze weg.

Aansluitend centrum Kruishoutem richting E17, ligt een gewestweg die niet onder onze bevoegdheid valt, maar hij illustreert mijn eerder aangehaalde persverhaal in welke onveilige situatie sommige gewestwegen erbij liggen. Voor de fietser en wandelaar is het daar misdadig gevaarlijk. Momenteel is er langs beide zijden over een aantal kilometer nog geen fiets- of voetpad voorzien.

Mijnheer de voorzitter, Geachte collega's,

aansluitend hoop ik van de deputatie een antwoord te krijgen op volgende vragen :

Het meerjarenproject voorziet een aantal projecten voor verbeteringswerken aan het provinciale wegennet. Beschikt u over een overzicht of een studie naar de staat van veiligheid en berijdbaarheid van dit wegennet, en wat zijn eventueel de bevindingen daarvan ?

Bent u vastbesloten bij al deze verbeteringen en vernieuwingswerken van al deze - in de begroting voorziene provinciale wegenwerken - een afgeschermd fietspad en waar mogelijk de nodige ruimte voor voetgangers te voorzien?

Welke projecten zijn voorzien voor 2003 ?

Dank u.

DEBATTEN

P. 98 : INFRASTRUCTUURWERKEN AAN WEGEN – WEGEN IN AANBOUW : PLEIDOOI OM BIJ GEPLANDE WERKEN AAN RIJWEG EN/OF FIETSPADEN OOK OOG TE HEBBEN VOOR DE VOETPADEN LANGSHEEN DE WEG

De heer Van Landeghem

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Opnieuw worden een hele reeks infrastructuurwerken gepland aan door de provincie beheerde wegen, met als doel de rijweg en de er naast lopende fietspaden, optimaal te onderhouden of heraan te leggen. Deze wegen lopen op veel plaatsen doorheen een bebouwde kom of doorheen vrij dicht aaneensluitende lintbebouwing langs nieuw aangelegde woonwijken die ontsloten worden door een op de provincieweg uitkomende straat. Voetgangers gebruiken de weg om zich naar het gemeentecentrum te begeven of naar bijvoorbeeld een bushalte die vaak langsheen provinciale wegen te vinden zijn. Het lijkt mij dan ook wenselijk om op die plaatsen en bij geplande werken aan rijweg en/of fietspaden eveneens oog te hebben voor de voetpaden langsheen de weg. Het moet mogelijk zijn om in samenspraak met de betrokken gemeenten op hetzelfde ogenblik ook de voetpaden op die plaatsen heraan te leggen, of te herstellen voor rekening van de gemeente of in coördinatie met de gemeente, of om een bijkomend stuk voetpad aan te leggen in functie van de gewijzigde plaatselijke situatie in de bewoning. Voordeel van een gelijktijdige aanpak is dat de hinder tot een minimum wordt beperkt, dat de kostprijs kan worden beperkt en dat het esthetische uitzicht van het geheel beter wordt.

Concreet stel ik voor dat bij alle geplande belangrijke werken aan provinciewegen systematisch dit aspect wordt meegenomen en dat de provincie het initiatief neemt om met de betrokken gemeente(n) contact op te nemen om tot een gezamenlijke totaalaanpak van het wegvak te komen. Op die manier kunnen ook voetgangers op een veilige en comfortabele manier van de weginfrastructuur gebruik maken.
Dank u.

P. 98 : INFRASTRUCTUURWERKEN AAN WEGEN – WEGEN IN AANBOUW : PROVINCIEWEG AALST-OUDENAARDE (N46) : AANLEG VERKEERSPOORT TE HILLEGEM EN BORSBEKE : VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN

Mevrouw Van Tittelboom-Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Jaarlijks vallen, volgens recente statistieken in België nog 1 500 verkeersdoden te betreuren en lopen 70 000 mensen verwondingen op bij verkeersongevallen.
Afgezien van de vaststelling dat het merendeel van de ongevallen te wijten is aan het verkeersgedrag van de weggebruikers, sluit zulks evenwel niet uit dat in een aantal gevallen de wegomgeving en haar elementen kunnen verbeterd worden om fouten of tekortkomingen van bestuurders te vermijden.
Met dit oogmerk is het dan ook van het grootste belang dat zo spoedig mogelijk ondermeer werk zou gemaakt worden van de aanleg op de provincieweg Aalst-Oudenaarde (N46), van een verkeerspoort te Hillegem en te Borsbeek om tot een betere snelheidsbeheersing te komen en te beletten dat voertuigen met overdreven snelheid in de dorpskern aankomen.
De plannen hiertoe zouden in opmaak zijn.

Kan de deputatie zulks bevestigen en kan desgevallend uitvoering binnen zeer korte termijn worden voorzien ?
Dank u.

P. 98 : INFRASTRUCTUURWERKEN AAN WEGEN – WEGEN IN AANBOUW : VRAAG NAAR DE TOEKOMSTIGE ONTWIKKELING VAN DE DENDERMONDSESTEENWEG TE GENT EN SINT-AMANDSBERG

De heer Van Pée

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Begin september 2002 meldde de geschreven pers dat het provinciebestuur in 2004 de Dendermondsesteenweg tussen de Dampoort en de Admiraalstraat te Destelbergen zal laten heraanleggen. Een ontwerpbureau zal een streefbeeldsituatie maken.

De studie moet een beeld schetsen waarop deze stedelijke hoofdstraat ingepast kan worden in dit stadsgedeelte. In juni 2001 kwam de buurt massaal naar buiten om de verkeersonveiligheid van de steenweg aan de kaak te stellen. Om de drie dagen gebeurt op deze drukke invalsweg op het Gentse grondgebied een ongeval.

In het voorjaar 2002 beloofde de heer gedeputeerde Verleyen aan de buurtbewoners dat de provincie geld opzij zal zetten voor een mogelijke heraanleg van de steenweg in 2003. De stad Gent dient in te staan voor de rioleringswerken. De heraanleg van de bovengrond is ten laste van de provincie en wordt voor 2003, eventueel 2004 voorzien. In het voorjaar 2002 werd er door de buurtbewoners en de schoolkinderen nogmaals aan de alarmbel getrokken. De provincie en het stadsbestuur beloofden de komende jaren wel een heraanleg, maar de buurt blijft sceptisch. Het verkeer is te snel en de politieke besluitvorming is traag.

Geachte heer gedeputeerde,

Er zijn reeds verschillende acties gevoerd door het buurtcomité in overleg met de buurtbewoners en de schoolgaande jeugd. Het buurtcomité haalde reeds verschillende malen, ludiek en ernstig, de pers. Er zijn reeds verschillende overlegvergaderingen geweest tussen de stad Gent, de provincie Oost-Vlaanderen, de Lijn, en andere diensten. In dit politiek halfroond zijn reeds twee tussenkomsten gehouden rond deze levensgevaarlijke invalsweg.

Geachte heer gedeputeerde,

Zal er iets wijzigen in de planning en de provinciale middelen die voorzien zijn voor het aanleggen van onder andere fietspaden, wegversmallingen, het aanleggen van plateaus en parkeerstroken nu er een nota bij het Vlaamse Ministerie van Verkeer zou circuleren die vertelt dat het gewest de provinciale wegen zal overnemen in 2004 ?

Is er vanwege de provincie Oost-Vlaanderen enig bezwaar tegen de voorgenomen overname van de provinciale wegen door het gewest ?

Dank u.

P. 98 : INFRASTRUCTUURWERKEN AAN WEGEN – WEGEN IN AANBOUW : PROVINCIEWEG SINT-NIKLAAS-KIELDRECHT : VRAGEN I.V.M. DE VERMELDE VEILIGHEIDSVORZIENINGEN

De heer Stevenheydens

In de begroting staat er een bedrag ingeschreven voor veiligheidsvoorzieningen op de provinciale baan Sint-Niklaas - Kieldrecht. Uit wat zullen de vermelde veiligheidsvoorzieningen bestaan ? Heeft dit betrekking op de gewijzigde verkeerssituatie aan de oprit van de expresweg en de parallelweg richting St-Gillis-Waas ? Deze parallelweg loopt naast de expresweg en door het afsluiten van het kruispunt aan een meubelzaak in Sint-Gillis-Waas is de verkeersdrukke in Vrasene fors toegenomen. De huidige situatie is allesbehalve veilig.

Uiteraard juich ik het toe dat er eindelijk werk is gemaakt van het verkeerslichtvrij maken van de Expresweg. De verkeersveiligheid op de expresweg zelf is toegenomen en het werk is nog niet af. Maar de aansluiting van de parallelweg naast de expresweg op de provinciale baan in Vrasene is erg onveilig. Men vraagt daar om problemen. Op termijn voorziet men een totaal nieuwe verkeerswisselaar met een rechtstreekse ontsluiting op de Waaslandhaven. Ik heb vernomen dat we echter nog 5 jaar moeten wachten voor deze wisselaar er zal komen. Dat is onaanvaardbaar. Op korte termijn zou men werk moeten maken van een veilige verkeerssituatie !

De aansluiting van de parallelweg op de provinciale baan bevindt zich beneden aan de brug over de expresweg, op ongeveer 100 meter afstand van de op- en afritten boven op de brug. Doordat deze kruispunten zich op zo'n korte afstand van elkaar bevinden stellen er zich dagelijks problemen. De verkeersdrukke is er enorm toegenomen. Voor vrachtwagens is het soms moeilijk manoeuvreren om van op de provinciale baan tot op de parallelweg te geraken.

Een groot rond punt - zoals in Kemzeke - is de meest geschikte oplossing. In Vrasene zal daarvoor geen huis of bos moeten verdwijnen. De aanwezige krotwoning zal hierdoor versneld kunnen verdwijnen. Ik zou de deputatie willen vragen om in het belang van de verkeersveiligheid de onveilige situatie in Vrasene snel te verhelpen.

Dank u.

DEBATTEN

P. 98 : INFRASTRUCTUURWERKEN AAN FIETSPADEN – WEGEN IN AANBOUW : ALGEMENE BESCHOUWINGEN OVER DE VEILIGHEID EN DE STAAT VAN DE FIETSPADEN IN OOST-VLAANDEREN

De Heer Van Hove

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wie zich per fiets op onze Vlaamse wegen begeeft weet uit ervaring dat er je dagelijks een en ander te wachten staat. Fietsers worden door sommige gemotoriseerde weggebruikers als paria's behandeld. Regelmatig is de fietser als zwakke weggebruiker, het slachtoffer van verkeersagressie. Want je weet wel, voor sommigen gaat het nooit snel genoeg en de fietser wordt dan als een hinderlijk en vertragend object ervaren. Dus hem snel even de pas afsnijden, er vlak naast gaan voorbijrazen of ongegeneerd op het fietspad parkeren is een dagelijks wederkerende ervaring. Dat mensen daar het leven kunnen bij laten, laat sommige automobilisten steenkoud.

Maar naast die negatieve oprispingen over veel te snelle en al te resolute automobilisten ervaart de fietser dikwijls de ongemakken van slecht aangelegde of slecht onderhouden fietspaden. Als er al fietspaden voor handen zijn, wat niet altijd en overal het geval is.

Als je 's zomers fietst is de overlast wat minder en draaglijker, maar in de wintermaanden kom je de meeste hindernissen tegen. Een korte bloemlezing over mogelijke ongemakken.

's Zomers heb je natuurlijk, net als in de wintermaanden trouwens, te kampen met hobbelige fietspaden ondermeer door verzakking van betonplaten. Je ervaart een hinderlijk verschil van de gebruikte materialen bij de aanleg van het fietspad. Je fietst van betonplaten naar asfaltwegen om dan een eindje op betonklinkers of over aardewegen verder te fietsen. Je hebt last van waterplassen, of weggereden grind aan de opritten. En dikwijls worden de fietspaden amper hersteld nadat ze weer eens werden opengegooid voor de aanleg van de zoveelste nutsleiding.

In de winter ervaar je dezelfde ongemakken. Maar daarenboven heb je dan af te rekenen met modder en klei afkomstig van landbouwvoertuigen, die van het veld naar de rijweg het fietspad kruisen en er een modderspoor nalaten.

Je hebt last van water dat van de velden stroomt en 's morgens aanvriest, zodat je plots terechtkomt op een spiegelglad wegdek. En bij guur winterweer worden de fietspaden nooit sneeuwvrij gemaakt. Integendeel men gooit alle sneeuw van de autoweg op het fietspad waar het een aantal dagen ligt te smelten of te bevriezen. Ook over de bewegwijzering langs de fietspaden valt heel wat te zeggen maar er is schijnbaar beterschap op komst want volgens de "Algemene beleidsnota" bij deze provinciebegroting wordt er in samenspraak met de gemeenten gewerkt aan een uniforme bewegwijzering voor de fietspaden. De provincie wil daar enige subsidiëring voorzien. Ik denk dat we ons ernstig de vraag moeten stellen of het in de zo juist geschetste omstandigheden nog verstandig is om de mensen aan te moedigen om de fiets te gebruiken als recreatiemiddel, of voor het woon- en werkverkeer.

Fietsers ervaren dagelijks dat het onderhoud van de fietspaden te wensen overlaat. Niet alleen in de provincie, maar ook langs de gewest- en de gemeentewegen wordt de fietser stiefmoederlijk behandeld. Toegegeven het is ooit wel erger geweest. De vraag die ik in dit verband wil stellen is om meer middelen te voorzien voor de aanleg en het onderhoud van onze fietspaden en het uitwerken van verkeersveilige fietspaden routes.

De provincie heeft daar naar mijn gevoel een coördinerende taak te vervullen. Alleen al om te vermijden dat gemeenten, ieder voor zichzelf en zonder voorafgaandelijke afspraken te maken met zijn burens, her en der fietspaden aanleggen die nergens eindigen of waar geen verkeersstructuur inzigt. De provinciale administratie kan een planning opmaken, bemiddelen in de onteigeningen en subsidies voorzien ten behoeve van de veiligheid van de zwakke weggebruiker. Onze provincie kan ook de zwarte verkeerspunten opzoeken, statistieken over het aantal ongevallen opmaken, een uniforme bewegwijzering invoeren en een studie maken om op basis van die informatie te bepalen waar er dringend moet worden ingegrepen. Kortom een behoeftestudie die een analyse geeft van de grootste noden aangaande dit delicate punt. Het zal tegemoet komen aan de veel gehoorde vraag van de fietsers om zich op een comfortabele en veilige manier te kunnen verplaatsen. Via veiliger fietspaden zal de wielertoerist zich beter in zijn sas voelen en misschien de auto wat meer op stal zal laten. Dank u.

**P. 98 : INFRASTRUCTUURWERKEN AAN FIETSPADEN – WEGEN IN AANBOUW : DE AANLEG VAN FIETSRoutes :
CRITERIA EN PRIORITEITEN****De heer Willems**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op pagina 28 van de toelichting bij de begroting lezen we dat er een reeks projecten in voorbereiding zijn met betrekking tot nieuwe fietspaden in onze provincie. Twee projecten trokken mijn bijzondere aandacht hierin :

1. Verbinding Aalst - Gijzegem langsheen de Dender, dit maakt deel uit van het fietspad Geraardsbergen - Dendermonde.
2. Het verlengen van het fietspad langs de spoorwegbedding Aalst - Dendermonde naar de Aalsterse binnenstad.

Het betreffen twee belangrijke recreatieve fietsroutes. De voorgestelde projecten zijn de ontbrekende stukken die voor veel gevaar voor de fietsers zorgen. Heel wat scholieren gebruiken deze fietspaden. Ik heb twee concrete vragen :

Op basis van welke criteria worden de projecten geselecteerd die in de begroting 2003 zullen gerealiseerd worden ?

Hoe staat het met de realiseerbaarheid voor de twee voormelde projecten namelijk het jaagpad langsheen de Dender (Aalst - Gijzegem) en de verlegging van het fietspad op de spoorwegbedding Dendermonde - Aalst naar de Aalsterse binnenstad ?

Dank u.

**P. 98 : INFRASTRUCTUURWERKEN AAN FIETSPADEN – WEGEN IN AANBOUW : AANLEG VAN ÉÉN DOORLOPENDE
FIETSRoute LANGSHEEN DE SCHELDE (VAN GENT TOT BRESKENS). VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN****De heer Stevenheydens**

Ik heb vorig jaar op de provincieraad van november het voorstel gedaan om in het kader van het Interreg III-programma te laten onderzoeken of er langs de Schelde van Gent tot aan Breskens een grensoverschrijdend fietspad kan worden aangelegd. Zowel in onze provincie, in de provincie Antwerpen, als in Zeeuws-Vlaanderen zijn er reeds plaatsen waar er een fietspad aanwezig is boven op de dijk of opzij van de dijk langs de kant van de Schelde. Ik denk bijvoorbeeld aan het fietspad in Klein-Brabant en tussen Temse en Rupelmonde waar veel mensen gebruik van maken.

Vanaf Rupelmonde tot aan de Nederlandse grens is er geen fietspad meer langs de Schelde. Fietsers moeten bijvoorbeeld tussen Antwerpen en Doel doorheen het havengebied rijden. Een hoge dijk ontnemt de fietsers het zicht op de Schelde. Ook in Zeeuws-Vlaanderen en tussen Gent en het Waasland zijn er plaatsen waar er geen fietspad aanwezig is. Ik ga gans mijn voorstel niet opnieuw uiteenzetten. De eerste gedeputeerde heeft vorig jaar vrij positief op mijn voorstel gereageerd. Men ging het onderzoeken, wel wou men zich niet vastpinnen op de termijn van drie maanden die ik had voorgesteld. Van uitstel komt soms afstel. Juist daarom wil ik weten of men het voorstel al heeft laten onderzoeken en men dat het komende jaar in het kader van het Interreg III-programma zal laten doen ?
Dank u.

De heer voorzitter

Ik ben ervan overtuigd dat onze gedeputeerde Verleyen zeer deskundig en kort zal antwoorden op al deze gestelde vragen, want vandaag en de stand van het debat bepalend - zou de heer de voorzitter zeggen - moeten we zeker nog door ruimtelijke ordening gaan. Dus ik kan u nu al zeggen dat we morgen het sociale debat zullen aanvangen.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Verleyen

Ik zal proberen kort te antwoorden, maar doordat de vragen nogal gedetailleerd zijn, ben ikzelf gebonden aan de ondersteunende teksten die ik heb gekregen van onze technische dienst, want u kunt moeilijk verwachten dat ik weet waar elk fietspad ligt en wat de situatie ervan is. Ik heb trouwens ook documentatie en zelfs foto's bij voor de interpellanten en ik zal ze hen dan ook bezorgen, voor het geval dat ik onvolledig zou zijn.

Ik begin met de vragen van collega Van Landeghem.

De eerste vraag heeft betrekking op een betere coördinatie van de wegenwerken in onze provincie. Mij moet je daarvan niet overtuigen, want de laatste maanden komende van Dendermonde naar Gent is een echt probleem. Je kunt het zelfs horen op de radio hoe Gent bereikbaar is en zelfs met die informatie ben ik er al een paar keer in geslaagd om twee uren te rijden over een afstand van nog geen 30 kilometer. Ik ben mij dus bewust van het probleem, zoals trouwens al diegenen die zich normaliter langs de E17 verplaatsen vanuit richting Antwerpen, richting Lokeren.

Het probleem is dat wij er ook niet zoveel kunnen aan doen. Het Vlaams gewest is zich daar trouwens ook van bewust en men verspreidt heel wat publicaties rond de werken die worden gerealiseerd. Er is nu ook al coördinatie, maar het probleem is dat men mikt op één alternatief en vanaf het ogenblik dat er dus een bijkomend ongeval is op één van die wegen, dan sneuvelt er een alternatief en zit meteen iedereen in de knoop met alle mogelijke gevolgen van dien.

Wij hebben dat uiteraard niet afgewacht en wij hebben vanuit onze provinciale beleidsvisie, al een paar keren voorop gesteld dat wij een provinciale mobiliteitsraad zouden oprichten en een provinciaal mobiliteitsplan zouden opmaken. Dat is een paar maanden geleden goedgekeurd door de deputatie.

Wij dreigen nu wel permanent in de gracht gereden te worden, want Vlaanderen gunt ons die bevoegdheid niet. Binnen het kerntakendebat wordt er gesteld dat de mobiliteitsplannen gemaakt worden door Vlaanderen. Men ziet niet zo graag bemoeienissen vanuit de provincie.

Maar we hebben daar toch onze voet tussen gekregen in die zin dat wij gezegd hebben : "Laat ons van onderaan uit de vervoersregio's opbouwen voor wat Oost-Vlaanderen betreft". Van daaruit spelen we onze resultaten door naar Vlaanderen en dan doen ze daarmee wat ze willen, maar we kunnen dan toch ingrijpen voor een stuk wat de gebiedsgebonden materie betreft en de gebiedsgebonden mobiliteit betreft. Maar vergeet niet dat er geen enthousiasme over bestaat bij de partners om te gaan meewerken.

Wij gaan toch proberen een PROMORA of een provinciale mobiliteitsraad op te richten. De beslissing is in de deputatie genomen en wij zouden de partners daar allemaal samen willen brengen en zo aan die problematiek werken. Men moet dat ook al gaan coördineren, want iedereen staat daar op zijn strepen. Federaal zegt men : "Blijf daar af, want het is verkeerd". Een stuk van de bevoegdheid zit trouwens bij onze gouverneur, die mij ook iedere keer waarschuwt : "Deputé, pas op want dat zit bij mij". Om u maar te zeggen hoe gevoelig de zaken liggen.

De volgende adviesraden zitten daar allemaal in : de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen, de Federale Commissie voor het Wegverkeer, de provinciale diensten van de Administratie Wegen en Verkeer, de technische diensten van onszelf en van de gemeenten, de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (die geleid wordt door de gouverneur) en de Provinciale Verkeerscommissie en nog een speciale audit commissie die de wegenwerken begeleidt.

U ziet dat het een ongelofelijke poespas is en wie er uiteindelijk allemaal aan tafel moet zitten om dat allemaal gestroomlijnd te krijgen. We proberen het, maar voor de uitvoering wachten we nog af tot er meer duidelijkheid bestaat vanuit het kerntakendebat.

Wij willen dus wel, maar wellicht mogen we niet. Aan ons zal het dus niet liggen.

Tweede vraag van de heer Van Landeghem gaat over de voetpaden.

Het is u misschien niet bekend, maar telkens als wij langs provinciale wegen werken verrichten, vragen wij aan de gemeenten of zij mee participeren. Waarom ? Wij doen dat, omdat de voetpaden een bevoegdheid is die bij de wegen hoort en het zijn de gemeenten die eigenlijk financieel bijdragen voor de wegen. Wij kunnen moeilijk zeggen dat ze het zo moeten doen, als zij het betalen. Wie dus de werken plant, betaalt en wie betaalt, beslist mee over de planning.

Vandaar denk ik dat grosso modo de gemeenten tevreden zijn, met wat wij hen aanbieden op het moment dat wij werken doen aan onze provinciale wegen en aan de mogelijkheden naar hun voetpaden toe. Met onze administratie en de technische diensten van de gemeenten is er mij geen enkel geval van wrijving gekend, want die werken zeer goed samen. Minder interessant is natuurlijk dat de gemeenten het zelf moeten betalen en daardoor blijven er soms dingen liggen. De gemeenten zeggen : "Voer de werken maar uit, wij gaan dat het volgend jaar doen". Of anders vragen ze soms eens om nog een beetje te wachten, omdat ze de middelen niet voorzien hadden op hun begroting, wat ook logisch is want het kost veel geld.

Ik wil ook wijzen op het soms moeilijk compatibel zijn van een aantal dingen die ze ons opleggen. Je hebt dus een code voor het goed gedrag van de fietspaden. Die eisen dat je fietspaden aanlegt van 1m 75, twee fietspaden nemen dus al 3m 50 in beslag. Twee keer 3m wegbreedte als minimum qua veiligheid, is nog zes meter daarbij en dan kom je al tot 9m 50. Daar nog eens twee voetpaden bij van anderhalve meter, dat is nog eens drie meter erbij, zodat we aan 12 meter komen en dan is er nog geen enkele wagen geparkeerd. Je hebt dus 12m 50 nodig tussen de gevels van de woningen als we alles willen doen wat minimaal nodig is. Dat kan niet overal en dan moet je kiezen. Probeer dan maar eens voor de deur van een winkelier, apotheker, dokter ... een parking af te schaffen, ze komen allemaal samen om u te zeggen dat er voor hun deur parkeerplaatsen moeten zijn. Die compatibiliteit is zeer moeilijk en brengt mee dat die voetpaden soms minder comfortabel uitvallen, dan dat wij het ook willen.

Ik kom bij de heer Waterschoot terecht.

Ik denk dat hij zijn leesbril ophad toen hij naar de problemen keek, want die zijn volgens mij een beetje uitvergroet. Ik heb aan onze technische dienst uw problemen uitgelegd - ik weet dat een foto soms bedriegt - maar als je drie centimeter naar omhoog moet met een goed opgepompte fietsband, kan dat toch geen probleem zijn. Ik neem aan dat je dit niet zult bedoeld hebben en dat zij verkeerd zijn. Ook de verzakkingen op de plaatsen die door u aangehaald werden, zijn niet van die aard dat ze zeer grote problemen kunnen scheppen.

Puntsgewijze zegt men dat ze de plaatsen met die grote opstand van het fietspad - begrijpe dat het over 3 centimeter gaat - zullen afslijpen met een slijpschijf waardoor het probleem opgelost is. Het kan natuurlijk over een andere plaats gaan.

Ik heb trouwens gisteren een opdracht getekend om op een bepaalde plaats een opstand van een dreef te gaan verlagen. Maar als je dat doorgeeft aan onze technische dienst, dan komen we daar onmiddellijk tussen en dat zou ons hier heel wat tijd kunnen besparen.

Sint-Pauwels : slechte toestand van het verhoogde wegdek.

Ik kan daar kort over zijn, wij weten dat de aanleg van die betonklinkers slecht is en wij gaan dat overal vervangen. Wij gaan dat natuurlijk niet stuk per stuk gaan herstellen, want dat is niet betaalbaar. Wij bezien dus de toestand regelmatig en gaan het geheel vernieuwen op het moment dat het zich opdringt. De problemen of de discussies tussen onze technische dienst en de gemeenten gaan over de riolering. De riolering is slecht en de gemeente moet eerst de riolering herstellen, want de verzakking is daar aan gelegen. Van zodra dat in orde is gaan wij de weg daar herstellen.

De zebrapaden.

Wij zijn eigelijk dienstverlener, want dit is eigenlijk een taak voor de gemeente. Wij staan in voor de eerste aanleg en als dienstverlening naar de gemeente toe zijn wij bereid om dit jaarlijks nog eens te herverven. Indien blijkt dat de zichtbaarheid van de oversteekplaats voor de periode van één jaar slecht is, zou het goed zijn dat de gemeente zelf instaat voor een bijkomstig onderhoud.

Als men absoluut vindt dat het onze taak is, omdat wij betere relaties hebben met die mensen en ze ook beter kennen, voor ons niet gelaten maar dan moet men het ons vragen, we zullen dan proberen om aan die vragen tegemoet te komen.

Dat brengt mij bij de heer Heyndrickx. Hem ga ik in twee keer antwoorden.

Eerst wat de concrete zaken betreft : Provincieweg Gent-Hundelgem, voorzien van veilig fietspad bij uitvoering van de geplande verbeteringswerken op het vak Botermarkt-Koningin Elisabethlaan.

In september 1999 werd een voorontwerp opgemaakt voor de verbetering van het vak vanaf de Botermarkt te Gent tot aan de Koningin Elisabethlaan te Merelbeke. Dit voorontwerp werd in december 1999 besproken met de diensten van de stad Gent. De stad zou de herinrichting van de Hundelgemsesteenweg naderbij bekijken en ons voor advies zorgen, meer bepaald in verband met :

- de aanleg van het verkeersplateau ter hoogte van het viaduct ;
- en het al of niet aanleggen van fietspaden in het vak Botermarkt-viaduct.

DEBATTEN

Tot op heden hebben wij nog geen advies ontvangen van de stad Gent. Ik zal eens informeren hoever ze daar mee staan.

In het voorontwerp zijn opstaande fietspaden voorzien, dit wil zeggen fietspaden die gescheiden zijn van de rijweg door een kantstrook en een borduur. Daar waar voldoende breedte is, zijn parkeerstroken voorzien, conform het reeds uitgevoerd traject vanaf de Koningin Elisabethlaan tot aan de Ringvaart op het grondgebied van Merelbeke. De reden waarom het nog niet klaar is, is weer de kwestie van de riolering. Wij beginnen nooit aan de weg vooraleer we zekerheid hebben dat de riolering in orde is. Als ze niet in orde is, dan moet de gemeente dat eerst herstellen, zodat de weg het jaar nadien niet verzakt is. Verzakkingen hebben niet alleen met zwaar verkeer te maken, maar vaak ook met rioleringen en ik weet dat er een hydronautische studie loopt in opdracht van de stad Gent en de gemeente Merelbeke. Vanaf het moment dat ze daarmee klaar zijn, kunnen wij vooruit wat dat eerste stuk betreft.

Ten tweede : Provincieweg Oudenaarde-Deinze : voorzien van afgeschermd fietspad en daar waar mogelijk een wandelpad.

Ik ben daar deze week zelf nog overgereden en het is inderdaad een zeer gevaarlijk stuk, maar het gevaarlijkste stuk is een gewestweg. Dat betekent ook dat wij daar niets kunnen aan doen, want het is "het gewest" dat er voor instaat.

Het is trouwens voor de gemeenten aangewezen om nu subsidies te vragen bij het Vlaamse gewest, want ze zijn voorzien. De fietspaden worden daar zelfs voor de volle 100 % gesubsidieerd en bij ons kunnen ze maar maximum 50 % krijgen. De keuze om bij minister Stevaert aan te kloppen is dus vlug gemaakt, want daar krijgen ze - wat dat gedeelte betreft - een gratis fietspad.

Het is de bedoeling om op termijn, wat ons gedeelte betreft, het nieuwe wegprofiel - zoals het is uitgevoerd tussen Oudenaarde en Ooike - door te trekken tot in Kruishoutem. Voor het realiseren van dit wegprofiel - namelijk een rijweg van 7m, vrijliggende fietspaden gescheiden van de weg door een groenstrook en grachten voor de afwatering - zijn onteigeningen noodzakelijk. Voor het vak Ooike-Wannegem-Lede zijn de meeste onteigeningen reeds gerealiseerd. Op het bestaande vak tussen Ooike en Kruishoutem zou tussen de rijweg en het dubbel bereden fietspad eventueel een ribbelstrook kunnen aangelegd worden ter bescherming van de fietsers.

Samengevat eens de laatste onteigeningen gerealiseerd zijn, kunnen wij vooruit wat die provincieweg betreft. Wat de Gewestweg betreft, verwijs ik naar de administratie van het Vlaams Gewest.

Dat brengt mij bij mevrouw Van Tittelboom.

Eén van de dossiers die ik al het meest op mijn tafel heb gekregen en die mij eigenlijk een beetje doet denken aan de processie van Echernach is niet zo zeer het gedeelte Borsbeke, maar wel het gedeelte Hillegem. Je moet eens proberen om daar met die bewoners overeen te komen, maar u zult de situatie daar waarschijnlijk wel beter kennen dan ik.

We hebben het daar juist al gehad over de goede praktijk voor de aanleg van wegen. Je moet eens proberen om daar aan een anderhalve meter te komen voor een voetpad. Dat is onmogelijk. Er zijn daar plaatsen waar het voetpad slechts 60 cm breed is. Je kunt daar met een kinderwagen of met een rolwagen gewoon niet op het voetpad rijden. We hebben drie keer na elkaar plannen gemaakt met het vorige gemeentebestuur. We hebben ze telkens om advies gevraagd. We zijn zelfs naar daar getrokken, maar het is dus nooit goed en het zal dus ook nooit goed zijn met de bewoners. Men rijdt wel te snel, maar één centimeter afgeven of één parkeerplaats afgeven dat willen ze dus niet. Voetpaden aanleggen mag, maar de parkeerplaatsen moeten blijven liggen en dan is er geen plaats meer voor de fietsers. Wij vonden het veel te gevaarlijk voor die fietsers en hebben daar paaltjes naast het fietspad gezet om hen zo te beschermen. Een beetje later reclameert diegene die daar naast woont dat er stukken van het paaltje gereden worden en dat de stukken tegen zijn deur liggen, zodat hij om de haverklap een nieuwe deur moet kopen. Dat is dus de mentaliteit van de mensen als je probeert om eens goed te doen. Goed, er is dus een ontwerp klaar en men zou het er allemaal mee eens zijn. Ik neem aan dat dit gemeentebestuur zich hard maakt en achter ons blijft staan. Ook op het moment dat 50 of 60 mensen kritiek hebben, allemaal om verschillende redenen die onderling onverzoenbaar zijn. We gaan dus voort met het project, zoals het voorligt en de gemeente is akkoord. Dan moet enkel nog de beveiligingsbegeleiding afgehandeld worden en dan is het klaar. Zoals het nu voorligt zou het gerealiseerd worden in 2003.

Ik ga in ieder geval niet meer naar Hillegem om daar over te praten, maar we gaan proberen om er het beste van te maken.

Mijnheer Van Pée, de Dendermondsesteenweg.

U bent goed geïnformeerd collega, dat spaart mij om de ganse uiteenzetting te doen. We hebben dus een tracé tot aan de Dampoortstraat als eerste fase en als tweede fase is dat van aan de Dampoortstraat tot aan de Gouden Hand. We gaan die tegelijkertijd realiseren en de manier van werken is twee keer precies hetzelfde.

De deputatie heeft de opdracht gegeven om een concept voor die twee gedeelten te realiseren, we gaan dat ook uitdiscussiëren met de bewoners en met de betreffende gemeenten in casu Gent en Destelbergen.

Men is al aan het werken aan het eerste stuk, dat is van aan de Dampoort tot aan de Admiraalstraat. De ambtelijke werkgroep is reeds samen geweest. Eerstdaags gaat de "Actie Samenspraak" (dit is de methodiek die door de stad Gent is ontwikkeld om te communiceren met de buurtbewoner, telkens als er zich een problematiek aankondigt) met de mensen van RISO-Dampoort luisteren, van wat er leeft bij de bevolking. Het is de bedoeling om tegen juni 2003 te beschikken over een streefbeeldfunctie. De vzw Langzaam Verkeer heeft die opdracht gekregen en zij gaan dat streefbeeld opmaken. De streefbeeldstudie zal ook een "draaiboek" bevatten over hoe de heraanleg het best wordt aangepakt. Diegenen die de inrichting gaan realiseren krijgen meteen ook een moeilijkheid opgelost, die conform zou zijn met de desiderata van degenen die betrokken zijn bij de weg. Ik hoop dat, want het voorbeeld die ik daarstraks heb aangehaald doet mij een beetje vrezen dat ook daar de winkelier de parking voor zijn deur zal vragen en de voetganger zal vragen dat zijn voetpad breed genoeg is. Zodat er dan geen plaats meer is voor de fietser die zal zeggen ik mag verongelukken want de bus gaat mij omverrijden. Men moet al die dingen bij elkaar brengen en nog rekening houden met het feit dat het een doorstromingweg is. Onze provinciale banen zijn geen gemeentewegen waarop men alles kan doen, behalve doorstromend verkeer hebben. Dat is ook een functie die blijft, maar men moet proberen er het beste van te maken en wij vorderen daar.

Voor het tweede gedeelte het wegvak tot aan de Gouden Hand wordt dat op dezelfde manier gelegd, toch zullen de dingen daar puntsgewijze aangepakt worden. Wij zijn trouwens vandaag bezig met het aanleggen van een rondpunt op het meest nefralgieke punt omdat wij niet wensten te wachten tot het geheel was afgewerkt.

Het Vlaams gewest is daar ook bij betrokken en zij zullen trouwens twee grote ronde punten aanleggen op de afrit van de R4 naar de Dendermondsesteenweg, twee ronde punten kort bij elkaar tussen de Dampoortstraat en de Gouden Hand.

We nemen het Vlaams gewest mee in alle drie de groepen, die die ten eerste met de bevolking spreken, ten tweede de ambtenarenwerkgroep en ten derde bij de projectwerkgroep die het realiseert. Ons karakter is misschien slecht maar dan toch niet zo slecht, want we zouden kunnen zeggen wij doen er niets meer aan als je toch onze wegen afpakt en we gaan er dan ook onze centen niet meer insteken. We zijn niet verplicht om naar de Provinciale auditcommissie te gaan, want als je als beheerder van provinciewegen zelf het ontwerp maakt, is dat stricto sensu niet het geval. Ik weet dat onze technische dienst dat niet graag doet, want dat leidt tot stokken in de wielen steken vanuit de Vlaamse administratie en dat probeer ik te voorkomen door wel naar die auditcommissie te gaan en door de mensen van die Vlaamse administratie te betrekken in al die werken vanaf het begin. Dat betekent ook als wij voor 2004 niet klaar zijn met onze wegen, op het moment dat wij ze eventueel zouden moeten afgeven, dat Vlaanderen dan eigenlijk maar moet overpakken van wat wij hebben klaargemaakt. Ik hoop dat ze dan ook bereid zijn om ons daar wat centen voor weer te geven, maar dat is meestal een ander paar mouwen.

Wij blijven tot nader order onze wegen verdedigen. Ik denk dat we dat trouwens altijd goed gedaan hebben in vergelijking met het Vlaams gewest in het verleden.

Men heeft het jaren laten onderkomen omdat men niets wou investeren en daar dragen wij nu de gevolgen van en moeten wij cumulatief werken gaan uitvoeren waardoor er dus permanent files ontstaan in onze mobiliteit.

Voorzitter, ik kom dan bij de heer Stevenheydens.

Zijn vraag gaat over Sint-Niklaas - Kieldrecht. Collega, u hebt het eigenlijk zelf al een beetje aangehaald waarom de middelen niet bestemd zijn voor die rotondes en de aansluiting op die parallelweg, want dat zijn gewestwegen. Dus gans dat gedeelte zit binnen de bevoegdheid van het Vlaams gewest.

DEBATTEN

Wij mogen daar dus niet aankomen, want ze gaan dat zelf realiseren. Je zult met die bekommernis naar het Vlaams parlement moeten.

We gaan wel een stuk in Vrasene herinrichten met een aantal technische ingrepen, meer bepaald vanaf een 150 m Hoge Akker tot aan het kruispunt Korte Brugstraat - Peterdam.

Ik overloop ze vlug :

- langsheen vermeld traject : het aanbrengen van beplantingen in de veiligheidsstroken en parkeerstroken teneinde de weg visueel smaller te maken ;
- op 150 m vóór de Hoge Akker : het aanleggen van een middeneiland in de weg om de snelheid te minderen, dit door het creëren van een asverschuiving ;
- het accentueren van de kruispunten ter hoogte van de Hoge Akker en de Tuinlaan door het aanbrengen van een gekleurde thermoplastiek op de rijweg ;
- het aanleggen van een verkeersplateau op het kruispunt met de Peperdam en de Kortebroekstraat.

Dat zijn de ingrepen die we plannen en daar is het geld voor bedoeld, maar dus niet voor de aansluiting met de N49, want dat is integraal het werk van het Vlaams gewest en dus voor ons niet.

Dat brengt mij bij onze collega Van Hove, die ik alleen maar kan gelijk geven, want de fietspaden liggen er op bepaalde plaatsen heel erbarmelijk bij.

Men heeft ook technisch nogal wat fouten gemaakt, want in het verleden heeft men beton gebruikt. Het voordeel is dat het lang ligt, maar nu liggen die betonplaten er echt wel te lang. Men heeft op de plaatsen dat ze bij elkaar komen er een ribbel opgelegd met pek, zodat men om de 10 meter van zijn zadel botst. Dat is dus de manier waarop men het vroeger deed. Toen dachten we het dan gevonden te hebben men de betonklinkers, maar ondertussen weten we dat ook dit niet de goede oplossing is. Er is maar één goede oplossing en dat is de asfalt, wat we dan ook in de toekomst gaan gebruiken. Helaas is dat niet al te milieuvriendelijk en af en toe leidt dat tot problemen, want men moet dan in groene natuurgebieden of in milieuaangename omgevingen op een zwarte strook kijken.

Het ternairzand is daarvoor een oplossing, maar in de winter heeft dat nogal wat nadelen, want dan kleeft dat geel zand aan uw banden,... We moeten daar nog een beetje zoeken wat de beste oplossing is.

Ik herinner mij trouwens op dat vlak de discussie voor een fietspad in Sint-Gillis-Waas. We hebben toen ongeveer een jaar gediscussieerd over wat we gingen nemen. Uiteindelijk is het ternairzand geworden, maar een tijdje later hebben we daar ook klachten gekregen voor wat de winterperiode betreft.

Ik kan een waslijst bezorgen van de kilometers fietspaden die wij jaarlijks leggen. Budgettair doen wij zeker de nodige inspanning, want wij investeren 100 miljard per jaar. 2 keer 40 miljoen voor de twee reglementen en nog eens 20 miljoen voor onze eigen wegen. Als je dat afweegt ten opzicht van wat er door de andere besturen gebeurt, denk ik dat wij fameuze inspanningen doen, meer dan ons part eigenlijk.

Ik wil hierbij verwijzen naar wat mijnheer Heyndrickx gezegd heeft over het project dat dit jaar wordt opgestart, maar ik vrees dat men het niet klaar krijgt.

Voor het oplossen van de zwarte punten in een periode van vijf jaar, wordt er 800 miljoen euro ter beschikking gesteld. In onze eigen provincie zijn er 16 kruispunten die daarvoor in aanmerking komen, acht daarvan hebben wij al aangepakt of zitten in de planning, de acht andere zijn in ontwerpfasen. Men mag dus eigenlijk niet zeggen dat er niets aangedaan wordt. Ik heb hier ook het lijstje bij mij, geïnteresseerden kunnen het krijgen.

De 16 zwarte punten op onze eigen provinciewegen zullen door openbare werken worden aangepakt en hopelijk zijn ze binnen vijf jaar weg, maar ik heb daar mijn twijfels over, want men zou dit jaar het studiebureau moeten aanwijzen dat voor het geheel uniforme methodes uitwerkt. Nadien worden er dan per provincie studiebureaus aangeduid om de werken te gaan realiseren. Het is wel eigenaardig en ik betreur ook het feit dat men daar de provincies in semi bij betreft, want men heeft daar de gouverneur aangeduid en hij heeft eigenlijk niemand om dat werk te doen. Hij moet dan bij ons komen om ingenieurs te vragen die het werk moeten doen. Het is niet de mooiste methode van werken, want eerst zeggen ze dat de provincie eraf moet blijven want de gouverneur gaat het wel doen (en op dat moment neem ik aan dat de gouverneur dan een ambtenaar is van het Vlaams gewest of namens het Vlaams gewest ageert), maar dan moet hij eigenlijk op onze diensten beroep doen. Vanuit de Vlaamse administratie zegt de directeur-generaal dat hij de ambtenaren van de provincie niet moet hebben, want die gaan ons hier komen pesten, gezien de grote liefde die tussen sommige diensten soms bestaat (je begrijpt het probleem op dat vlak). Wij willen eigenlijk helpen, maar wij mogen niet. Dat is een beetje de situatie, maar hopelijk zijn de kleine menselijke kanten niet van die aard om de echte problemen op de lange baan te schuiven.

Het geld is alleszins voorzien en dan moet men, wat het menselijk aspect betreft, zichzelf maar even wegcijferen voor het algemeen belang. Wij willen dat van onze kant doen en onze ingenieurs - daar waar het moet - ter beschikking stellen van de gouverneur om zijn taak naar best vermogen te kunnen invullen, maar het is niet van harte, dat zal mijn slecht karakter zijn.

Dat brengt mij bij de heer Luc Willems over de fietsroutes.

Ik heb daarnet al gezegd dat een kleine 40 miljoen op de twee subsidiereglementen voorzien wordt. Mijnheer Willems, als criterium nemen wij gewoon de chronologische volgorde van het project en dat doen we als sinds de zeven of acht jaar dat ik hier zit.

Waarom? We hebben al voorwaarden opgelegd om te voldoen. We hebben die eigenlijk a priori ingebouwd en de fietspaden die wij geschikt vinden om te subsidiëren, die ook in onze beleidsvisie passen, moeten aan bepaalde criteria voldoen. Eens ze eraan voldoen, voldoen ze ook aan de twee mogelijkheden om gesubsidieerd te worden, dus dan blijft er maar één criterium meer over en dat is de chronologische volgorde. Wij hebben altijd nog een beetje speelruimte - op papier zijn onze centen altijd op - maar de gemeenten vragen altijd iets meer dan ze zelf kunnen realiseren zodanig dat we op het einde van het jaar altijd wat geld hebben om over te dragen en wij kunnen iedereen aan zijn trekken laten komen.

Nu iets meer over de twee concrete fietspaden waarover u het had. Voor het fietspad Aalst-Gijzegem langsheen de Dender moet er nog overleg gepleegd worden met diverse ondernemingen, onder andere met firma De Nul in verband met de inname van een stuk van de parking. De stad Aalst zou dat doen, maar we hebben nog altijd geen reactie gekregen. Er is ook een probleem met AWZ voor het versterken van de oever. Op een bepaald gedeelte is de oever verzakt en de kaaimuur moet daar gerestaureerd worden. Die informatie moeten we ook nog krijgen. De stad Aalst zou ons daar ook over inlichten. Eens we de nodige inlichtingen hebben, kunnen wij starten, want de centen zijn voorzien. Wij wachten alleen nog op een seintje van de stad Aalst.

De oude spoorwegbedding Aalst-Dendermonde. Ik ken die spoorwegbedding een beetje omdat het - zoals het monster van Loch Ness - om de haverklap opduikt als alternatieve verbinding -schitterend voor Aalst - naar Antwerpen Linkeroever. In Puurs staat trouwens nog een brug die men niet gebruikt, de spoorlijn Antwerpen eindigt momenteel in Puurs. God weet waarom, maar het is zo.

Er zijn wel goede redenen en één daarvan is dat indertijd de treinen tussen Aalst en Dendermonde meestal leeg reden, op de spitsuren na. Er was een vrij kleine bezetting en het is niet goed dat je de mensen confronteert met het weggooien van hun centen en treinen laat rijden die leeg zijn. Daarom zijn die lijnen weggenomen.

Nu ons probleem. Wat is hier relevant? Wel, het feit dat men in de loop van de jaren stukken van die spoorwegbedding verkocht heeft en men nu opnieuw een aantal mensen zou moeten onteigenen. Veel mensen hebben hun tuin vergroot, hebben aanplantingen gedaan of een tuinhuis gezet, enz. Men doet dat niet graag. Ik vermoed dat dat de reden is dat Aalst er niet in slaagt, want dat is een conditio a priori die we van de gemeente vragen. Ze moeten de gronden verworven hebben en Aalst zal daar ongetwijfeld zeer veel problemen mee hebben en op zeer veel zere tenen moeten trappen om die gronden te verwerven teneinde dat fietspad te kunnen realiseren.

Dat zijn dus de twee concrete zaken van die fietspaden.

Dat brengt mij bij de laatste tussenkomst van de heer Stevenheydens over het lange afstandsfietspad Gent - Breskens. Er is daar momenteel nog niets concreets aan gebeurd naar een projectvorm toe. Interreg zou wel bereid zijn om het project te steunen, maar ze kunnen niet zelf een project indienen. Er moet dus iemand anders het project indienen. Tussen de verschillende mogelijkheden - Meetjesland, Toerisme Vlaanderen, Euregio Scheldemond, Dienst Toerisme en Dienst 32-Wegen - die daarvoor in aanmerking komen, is afgesproken dat de dienst Toerisme zou instaan voor de uitbouw van het recreatief fietspadennet Vlaanderen, waarin dat zal kaderen. Nadien zullen er dan prioriteiten vastgelegd worden en de financiering van de realisatie zal moeten gebeuren met de reguliere middelen van Toerisme Vlaanderen. De bal ligt eigenlijk bij Toerisme Vlaanderen die dus ook het parcours zullen moeten selecteren en dus er een prioriteit van maken. Die twee samen kunnen u helpen. Voor de betreffende fietsroute zal het eerder aangewezen zijn dat Westtour daar voor optreedt, want die hebben daar zeer veel ervaringen mee, meer dan onze eigen dienst Toerisme Vlaanderen. Zij zijn wel bezig met recreatieve fietspaden, maar niet met projecten die van allure zijn dat ze dus Gent-Breskens met elkaar kunnen verbinden.

DEBATTEN

Het is niet zo eenvoudig als het lijkt, als je op de prachtige Schelde-fietspaden rijdt en constateert dat dit op veel plaatsen gerealiseerd is. Ik ben bevoordeeld dat ik in Dendermonde woon, want daar kan je van Dendermonde tot Baasrode rijden, dan eventjes weggaan en dan van in de Weerd tot aan de brug in Temse rijden, aan de ene kant en dan aan de andere kant van aan Grimbergen tot aan het standbeeld van de Pilleceyn aan de Durme rijden. Dat zijn prachtige fietspaden. Maar men moet eens proberen om de stukjes die ontbreken te realiseren. Ik kan u verzekeren dat dit niet vanzelfsprekend is en dat het jaren zal duren vooraleer je die onteigeningen in orde krijgt en dat je van de Zeeschelde toestemming zal krijgen. Een bijkomende vrees van mij is dus dat de Zeeschelde, in die administratie AWZ, wel bereid is om mee te spelen maar op voorwaarde dat het een win-win situatie is. Dat betekent dat ze zullen vragen om er een weg op te leggen die breed genoeg is, zodat ze kan dienen als dienstweg. Dat brengt natuurlijk een probleem mee, zeker in de zomer, want dat is nu al het geval in Vrasenbroek, het bedevaartsoord waar nog notelaars staan. Iedereen wil daar gaan wandelen en iedereen wil daar gaan fietsen. Je hebt dan fietsers die iedereen van de baan rijden. Je krijgt daar miserie. Die fietsers rijden de voetgangers van de baan en de fietstoeristen rijden de recreatiefietsers van de baan. Ik zeg u maar waar we voor staan. Wij willen wel proberen, maar de bal ligt eigenlijk in het kamp van Toerisme Oost-Vlaanderen. Ik stel voor dat we het project mee blijven ondersteunen. Ik zal dat vragen vanuit dienst 32, mijn collega is bereid om dat vanuit Interreg III te doen en ik neem aan dat collega De Langhe ook een woordje zal doen bij Toerisme Vlaanderen om er iets van te maken. Maar het zal niet gemakkelijk zijn en het zal niet vlug gaan.

Voorzitter, ik ben er door.

De heer voorzitter

Waarvoor mijn oprechte dank.
Nu tijd voor de replieken.

De heer Van Pée

Nog een klein aanvullend vraagje mijnheer de gedeputeerde, u heeft mij daarnet geantwoord, dus in juni 2003 zal er een streefbeeldfunctie worden opgesteld en daaraan gekoppeld zal er een draaiboek worden opgesteld maar van de uitvoering van de werken hebt u daar een datum voor ?

De heer gedeputeerde Verleyen

... Ze Gaan aanbesteden in 2003, starten in 2004 van zodra het weer het toelaat.

RUIMTELIJKE ORDENING

P. 352 : RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN – ALGEMENE WERKINGSKOSTEN : VOORSTEL TOT AFBAKENING VAN HET ZEEHAVENGEBIED GENT

Mevrouw Claeysens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte collega's,
Het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen bepaalt bindend dat het vlaams Gewest voor de zeehavens in gewestelijk ruimtelijke uitvoeringsplannen de zeehavengebieden afbakent. Als voorbereiding voor de Gentse zeehaven werd een voorstudie gedaan door Studiegroep Omgeving en KU Leuven. De voorstudie werd dan ook beschouwd als voorbereiding voor het opmaken van een afbakeningplan in functie van dit RUP.

Het studiegebied werd gelijk genomen met dat van het ROM-project.
Tevens steunt de visie op de ontwikkeling van het havengebied op het streefbeeld dat binnen het ROM-project werd ontwikkeld.

Het ontwerp-eindrapport bevat onder meer :

- relevante elementen uit de gemeentelijk structuurplanningsprocessen ;
- de hypothese van de bestaande en de gewenste ruimtelijke structuur ;
- de gekende behoeften aan zeehaventerreinen ;
- de mogelijke grenzen vanuit het buitengebied en het grootstedelijk gebied ;
- principes voor het voorstel van grenslijn ;
- en het voorstel van afbakening.

In de eindconclusie kan een voorstel tot afbakening worden voorgelegd, gesteund op een consensus vanuit de verschillende voorbereidende besprekingen, met uitzondering van twee punten : namelijk het al dan niet opnemen van de koppelingsgebieden afhankelijk van de uit te werken structuren, het Subregionaal Netwerk en de grenslijn rond de site voor slibverwerking en -berging.

Ik zal in deze tussenkomst verder ingaan op de gewenste koppelingsgebieden ter hoogte van Gent - Desteldonk en wel omdat er reeds een woelige geschiedenis is aan voorafgegaan. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 13 mei 1997 werd het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het Gewestplan "Gentse en Kanaalzone" voorlopig vastgelegd. Het openbaar onderzoek aangaande dit ontwerp gaf aanleiding tot de indiening van circa 6 300 bezwaarschriften. Op 23 oktober 1998 nam de Vlaamse regering een besluit betreffende de definitieve vaststelling van het Gewestplan.

In dit besluit werden ter hoogte van Desteldonk-Noord 29,7 ha agrarisch gebied omgezet in "regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter" als uitbreiding van het bedrijventerrein Moervaart-Zuid. Daarnaast werd het voorstel om het agrarisch gebied ten noorden en ten zuiden van Desteldonk om te zetten in koppelingsgebied niet weerhouden en wel om volgende reden :

"Het op het ontwerp voorziene koppelingsgebied is niet vergelijkbaar met de inhoud die aan koppelingsgebieden wordt gegeven vermits de woningen te Desteldonk werden "bestemd tot landelijk woongebied "en "dat derhalve het behoud van de bestemming agrarisch gebied vanuit planologisch oogpunt een betere oplossing biedt."

Nauwelijks vijf jaar later, bij de voorlopige opmaak van het Ruimtelijk Structuurplan Gent moet worden vastgesteld dat deze beslissing opnieuw in herziening wordt gesteld. Tegen dit voorstel werd tijdens het openbaar onderzoek, dat afgelopen zomer werd georganiseerd, terug met klem geprotesteerd. Terecht naar mijn aanvoelen. De landbouwbedrijven te Gent – Desteldonk hebben reeds voldoende grond ingeleverd. Verdere beperking zal vanuit de mestwetgeving en vanuit de milieuvergunningenwetgeving de uitbating van deze bedrijven in het gedrang brengen. Verder wordt in de doelstellingen uit het actieprogramma landbouw van datzelfde RSG onderschreven dat aan de economisch leefbare landbouwbedrijven rechtszekerheid van het areaal en de uitbating moet worden gegeven. Tevens worden op Gents grondgebied twee samenhangende landbouwgebieden voorzien, namelijk de zuidwestelijke kant van het Kouter/Leieland en de noordoostelijke Moervaartdepressie rond Desteldonk en Sint-Kruis-Winkel.

Ik hou dan ook een warm pleidooi om aan de bestaande levenskrachtige landbouwbedrijven enige zekerheid te bieden door het behoud van het agrarisch gebied en hen de nodige uitbreidingsmogelijkheden te waarborgen, teneinde hun bedrijf leefbaar te kunnen houden.

Dank u.

De heer voorzitter

Dat was tegelijk bondig, klaar en precies, zo laat in de namiddag. U hebt afzonderlijk een compliment van het bureau en van de voorzitter en datzelfde geldt voor de moed die fractieleider Beke heeft om helemaal als laatste vandaag te spreken, waarvoor mijn dank.

DEBATTEN

P. 358 : RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN – PLANNEN EN STUDIES, AANSCHAFFINGSWAARDE : VRAGEN OVER HET PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN VANUIT ECONOMISCH OOGPUNT EN OVER DE AFBAKENING VAN HET GROOTSTEDELIJK GEBIED GENT

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat mijn tussenkomst betreft zal ik het deeltje over de afbakening voorlopig niet behandelen omdat het volop in beweging en in bespreking is en ik wil door een tussenkomst dit niet extra gaan belasten. Het is soms al moeilijk genoeg, maar dat neemt niet weg dat ik een paar andere pertinente vragen heb met betrekking tot het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan.

Sinds geruime tijd zijn de werkzaamheden voor het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan (PRS) opgestart. Vooraleer de eindbestemming wordt bereikt is er een hele weg af te leggen. De provincie Antwerpen heeft haar PRS reeds klaar. Het is reeds in de provincieraad goedgekeurd. Dit PRS is een belangrijke opdracht die de provincies kregen toebedeeld.

Kan de gedeputeerde mij de juiste stand van zaken meedelen wat betreft het Oost-Vlaamse PRS ?
In welke fase bevindt het PRS zich en wanneer zal het worden voorgelegd aan de provincieraad ?
Zijn er momenteel nog obstakels ?

Verder wil ik vragen of het op 19 juli laatsleden door de Vlaamse Regering goedgekeurde voorontwerp van besluit tot partiële herziening van het RSV dat op 22 oktober aan de plenaire vergadering wordt voorgelegd gevolgen heeft voor het PRS ? Meer bepaald wat is de inhoud van de eventuele wijzigingen en hoe zullen eventuele wijzigingen geïmplementeerd worden in het PRS en wat dan met de timing ?

Momenteel staan op de agenda van de PROCORO geregeld aspecten van het PRS. Daar stellen zich evenwel problemen van informatiedoorstroming aan de leden. Meer concreet wordt er door de leden naar maximale informatie gevraagd. Vele documenten worden via e-mail ter beschikking gesteld maar voor de kaarten is dit wel moeilijker. Hierbij spelen ook de termijnen van adviesverschaffing een rol waardoor de ambtenaren in tijdsnood dreigen te raken. Kunnen er evenwel maatregelen genomen worden om die informatie te optimaliseren en de te behandelen dossiers op een goede manier en zo maximaal mogelijk te laten doorstromen naar de leden van de PROCORO.
Tot daar mijn vraag.

De heer voorzitter

Ook voor u mijn complimenten, Mijnheer de Fractieleider, in deze late namiddag.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat betreft de tussenkomst van mevrouw Claeysens in verband met de afbakening van het havengebied en de rol van de landbouw. Het geacht raadslid heeft gelijk als zij alludeert op de feitelijke landbouwfunctie die in het kanaalzonegebied manifest aanwezig is. Het is zoals ook nog in andere havengebieden het geval is, inderdaad de van oudsher economische functie. We hebben allen door de evoluties in de loop van de tijd, natuurlijk ook kunnen vaststellen dat de landbouw alsmaar meer in de verdrukking is geraakt. Vandaag treffen we in de Gentse kanaalzone nog veel landbouw aan in het westelijke gedeelte van het havengebied (zijde Evergem) en ook zoals wordt aangehaald ten oosten van de Kennedylaan, ter hoogte van Desteldonk.

Het gewestplan duidt in de Gentse haven nog maar weinig landbouwgebied aan, zeker in het strikte zeehavengebied zoals het vandaag wordt aangeduid. Dit betekent dat landbouw in het zeehavengebied in feite zonevreemd geworden is, en dat deze functie waar de havenactiviteiten dit noodzakelijk maken, die andere maritiem-economische functies moet laten voorgaan. Anderzijds kan op termijn landbouw in de koppelingsgebieden, en dit als beschermingsfunctie voor de woongebieden en gerelateerd aan een bufferfunctie, in de tijd zeker worden verder gezet. In het kader van het ROM project willen we ook voor de landbouw in het algemeen zeker nog verder zorg blijven dragen. We moeten wel realistisch zijn, zoals ik al zei, wordt de handhaving ervan in zeehavengebied moeilijk houdbaar.

Zoals ik ook al zei moet landbouw in koppelingsgebied zeker een behoorlijke plaats kunnen krijgen en houden. Vandaag worden met een werkgroep de eerste visies opgemaakt voor die specifieke koppelingsgebieden; we zullen die visies vooraleer ze worden omgezet in concrete plannen zeker laten toetsen aan de ideeën van de bewoners (bewonersgroepen) waarin ook de landbouwers vertegenwoordigd zijn.

Anders is, zoals ik reeds vermeldde, de situatie voor de echte zonevreemde landbouwactiviteiten namelijk in het zeehavengebied (Z-gebied) en de gebieden voor de ontwikkeling van regionale bedrijven.(RO-gebieden) Hier is het de bedoeling om na inventaris van de toestand (welke landbouw is aanwezig, wat is de leeftijd van de landbouwers, welk is hun economische structuur ...) over te gaan tot de opbouw van een landbank. In het project van de Linkerschelde-oever is de Vlaamse Landmaatschappij door de Vlaamse Regering reeds aangesteld om een gelijkaardige landbank tot ontwikkeling te brengen om alzo tot grondruiloperaties te kunnen komen met landbouwers die omwille van de industriële ontwikkelingen in het LSO-gebied moeten wijken. De zoekperimeter van de VLM om landbouwgrond te ruilen strekt zich uiteraard veel verder uit dan het eigenlijke LSO zelf, maar de boeren krijgen dan wel gelijkwaardige gronden aangeboden in dezelfde streek. De opdracht van de VLM in het LSO gebied is nog recent, en kan dus nog niet worden getoetst aan zijn effectiviteit, maar het is niettemin veelbelovend. Omdat we, weliswaar op kleinere schaal, in de kanaalzone met gelijkaardige problemen worden geconfronteerd, hebben we de betrokken Minister gevraagd om ook voor deze kanaalzone dergelijke oefening voor te bereiden. Hierover bestaat nu een principiële akkoord. De VLM is nu bezig met het opmaken van een startnota voor de Gentse kanaalzone, en het ziet er nu al naar uit dat we wellicht vanaf volgend jaar met een gelijkaardig initiatief in Gent zullen kunnen beginnen. We zullen met deze grondenbank niet alle problemen voor de landbouw kunnen oplossen, maar alleszins, na kennisname van de economische kracht van de sector de gepaste maatregelen kunnen nemen. We zullen u op de hoogte houden van de evoluties terzake. Tot zover mijn antwoord aan mevrouw Claeysens.

Het antwoord aan de heer Beke is drievoudig, De stand van zaken van ons PRS.

Op 12 september hebben we in de deputatie het voorontwerp van PRS goedgekeurd, met uitzondering van het hoofdstuk "Toerisme en Recreatie" waar enige vertraging was opgelopen. Dat staat nu de 17e op de agenda van de provincieraad. Ondertussen (op 26 september) werd in de 8ste commissie een algemene toelichting gegeven bij dit document. Een aanvullende toelichting zal later gegeven worden in verband met het stuk Toerisme en Recreatie. De provincieraadsleden hebben ook het volledige document toegezonden gekregen. Op 4 november is er een structureel overleg met AROHM en daar kan dan gekeken worden in hoever AROHM (op wiens verzoek we het document herwerkt hebben), zich nu akkoord kan verklaren met de inhoud. Mits het akkoord van AROHM kan het document overgemaakt worden aan de 8ste commissie voor bespreking. In de derde week van december zou dan de plenaire vergadering gehouden worden in het PAC, de zaal De Schelde. In januari 2003 zou het advies van de PROCORO moeten klaar zijn, en eventueel een meerderheids- en minderheidsadvies, dat hangt er van af of men zich éénparig uitspreekt of indien er een verdeeld advies is.

Dan zouden we op 12 februari tot een voorlopige vaststelling van het PRS kunnen overgaan in de provincieraad, waarna het openbaar onderzoek zal kunnen opgestart worden. De opmerkingen van dat openbaar onderzoek worden dan opnieuw behandeld in de PROCORO en aan de hand daarvan kunnen de aanpassingen gebeuren. Daarna kan de definitieve aanvaarding van het PRS gebeuren in de provincieraad, op het einde van het jaar waarna het overgemaakt wordt aan de Vlaamse regering. Zij kan het dan goed- of afkeuren en publiceren zodat het van kracht wordt.

Tot zover de stand van zaken voor het PRS.

Nu in verband met het in herziening stellen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Daar is inderdaad al één en ander voor gebeurd. Maar ik moet u al meteen zeggen dat de punten die in herziening gesteld worden in dat ruimtelijk structuurplan Vlaanderen op dit ogenblik niet de inhoud beïnvloeden van het structuurplan waar wij mee bezig zijn, vermits op het niveau Vlaanderen die procedure nog lopende is. We kennen wel al een gedeelte van die krachtlijnen waar volgens welke men wil gaan werken, maar dat is op dit ogenblik nog in procedure.

Wat zijn de voornaamste wijzigingen die daarin voorgesteld worden ? Wel heel merkwaardig zit daarin als apart punt de opwaardering van Beringen tot stedelijk gebied. Binnen de PROCORO heeft men de gelegenheid aangegrepen om Zulte en Kruishoutem ook als economisch knooppunt te herkennen. Dat is iets dat bij ons in de commissie en nu ook bij ons in de opmerkingen toegevoegd werd, op verzoek van de PROCORO.

DEBATTEN

Een tweede belangrijk element is de verrekening van de zonevreemde bedrijven in het quotum van bedrijfgrond dat beschikbaar gesteld wordt. De voorgestelde wijziging stelt dat de zonevreemde bedrijven die op 1 januari 1994 illegaal vergund waren en nadien zone eigen gemaakt worden niet meer moeten afgetrokken worden van de taakstelling voor het realiseren van bijkomende bedrijventerreinen. Dit zal uiteraard op termijn moeten vertaald worden in de ruimtebalans, maar vermits dit nog niet definitief is, kunnen we dat eigenlijk nog niet opnemen in onze berekeningen.

Terecht is vanuit de landbouwsector opgemerkt - (collega Vercamer zal dat beamen) - dat deze aanpassing beperkt is tot economische bedrijven en niet geldt voor land- en tuinbouwbedrijven die zich in dezelfde situatie bevinden. Wij hebben vanuit de deputatie die opmerking ook overgenomen. Wat betreft de taakstelling wonen is daar ook in de wijzigingen van het RSV voorgesteld dat een wijziging die betrekking heeft op een gemeente, die gedeeltelijk deel uitmaakt van een stedelijk gebied en gedeeltelijk in het buitengebied liggen, meebrengt dat voortaan de woningen die gebouwd worden op het buitengebied van zo een gemeente ook meetellen voor de taakstelling van het stedelijk gebied, dat gedeeltelijk die gemeente omvat. Op die manier wordt de taakstelling van het stedelijk gebied hierdoor verlegd. Tot zover de voorstellen die op het niveau van het Vlaams parlement en de Vlaamse regering gedaan werden bij die inhereringsstelling van het RSV.

Wat betreft uw derde opmerking in verband met de ter beschikking stellen van de kaarten in de dossiers die aan de leden van de PROCORO overgemaakt worden, ga ik die zaak bespreken met de voorzitter en de secretaris van die commissie. Het gaat hier over een technische aangelegenheid waarbij we zullen kijken, binnen de mogelijkheden die we hebben, om hier zo goed mogelijk te kunnen aan tegemoetkomen.
Dank u.

De heer voorzitter

Ik ben overtuigd dat u dat met de voorzitter van de PROCORO op afdoende wijze zult bespreken, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde.

Mevrouw Claeysens

Een bondige repliek. Als elke Vlaamse regering, elke legislatuur een tegenstrijdige uitspraak doet over hetzelfde gebied dan denk ik dat we niet ernstig bezig zijn. Wat de toetsing van dit ontwerp aan de bevolking betreft, er zijn 174 bezwaarschriften ingediend, ik denk niet dat ik u moet overtuigen dat er nog 174 boeren in Desteldonk zijn.

De heer voorzitter

Nog iemand ? Mijnheer de Eerste Gedeputeerde als u vrij naar de voorzitter kunt luisteren ? Mijnheer Verleyen, u hebt al zolang en zo goed gesproken. Mijnheer de Eerste Gedeputeerde u hebt niet gehoord wat mevrouw Claeysens zei, gestoord als u was door Mijnheer Verleyen.
Kunt u eens herhalen Mevrouw Claeysens ?

Mevrouw Claeysens

Als elke Vlaamse regering, elke legislatuur een tegenstrijdige uitspraak doet over hetzelfde gebied dan denk ik dat we niet ernstig bezig zijn. Wat de toetsing van dit ontwerp aan de bevolking betreft, er zijn 174 bezwaarschriften ingediend, ik denk niet dat ik u moet overtuigen dat er nog 174 boeren in Desteldonk zijn.

De heer voorzitter

We luisteren nog even naar de eerste gedeputeerde, want dat mogen we toch wel doen op zo'n late namiddag omdat de interpellante de moed had om door te zetten.

De heer gedeputeerde De Buck

Ik had wel met één oor geluisterd, maar ik kon ook onmogelijk voorbijgaan aan de vriendelijk vraag van collega Verleyen.

Wat betreft de opmerking van mevrouw Claeysens aan onze Vlaamse regering in haar opeenvolging en wijzigingen in beleidsvisie, denk ik dat ze dat best in de daarvoor gepaste vergaderingen zal aankaarten. Wij kunnen hier alleen maar vaststellen dat binnen het kader dat ons opgelegd wordt, wij ons best doen en dat geldt eveneens wat betreft de behandeling van de landbouwbedrijven. Wij zijn daar bezorgd over. Ik heb dat ook gezegd in mijn antwoord. Maar wanneer dus die afbakening gebeurt van een landbouwgebied dat binnen het zeegebied komt te liggen, dan zijn daar bepaalde regels waar we niet buiten kunnen. Wij hebben die afbakening hier vanuit de provincie niet gemaakt, want die is op niveau Vlaanderen gemaakt. De haven is een Vlaamse poort, men heeft duidelijk gezegd dat wij daar wel iets over mogen zeggen, maar dat we daar niets mogen over beslissen. Maar wij delen die bezorgdheid. Dank u.

De heer voorzitter

Kunnen wij er nu vanuit gaan dat ook het debat Ruimtelijke Ordening als voorlopig afgesloten wordt beschouwd, nu de replieken voorbij zijn ? Stemt de raad daarmee in ?

Ik breng hulde aan de gedeputeerden en aan de interpellanten, want vandaag was het wellicht de moeilijkste zitting. Iedereen heeft zijn best gedaan en het feit dat ik mijn goede vriend, de heer Verleyen, heb kunnen zeggen dat hij goed gesproken heeft, doet mij toch veel plezier.

Ik wil u met een vers laten gaan van Louis Paul Boon :

“Dinsdag, een kleurloze dag waarop het zelfs niet regent.”

Maar u hebt er toch nog een goede namiddag van gemaakt voor de provinciale democratie. Ik acht de artikelsgewijze bespreking van “Milieu, Natuur en Ruimtelijke Ordening” - dankzij de grote inspanningen van eerste ondervoorzitter Paul Beeckman – afgewerkt.

Ik dank het bureau voor de steun en morgen beginnen we om 14 u stipt met het Sociale luik. Er zijn 25 tussenkomsten voorzien. Mocht iemand de heer Jean-Pierre Van Der Meiren nog kunnen verwittigen dat in der Beschränkung der Meister sich zeigen soll.

De provincieraad vergadert opnieuw morgen woensdag en donderdag.

De zitting is geheven.

EINDE VAN DE ZITTING